

Konvence OSN

a další dokumenty k organizovanému zločinu

Tento text nemá charakter oficiálního překladu a je určen pro studijní účely

Neprodejné

Institut pro kriminologii a sociální prevenci

Praha, červenec 2001

©

Institut pro kriminologii a sociální prevenci děkuje odboru bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra ČR za svolení použít pro tuto publikaci překlad Konvence OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu pořízený Ministerstvem vnitra ČR. Děkuje také Spolkovému ministerstvu vnitra SRN za laskavý souhlas s přeložením a publikací materiálů Spolkového ministerstva vnitra a Spolkového ministerstva spravedlnosti SRN připravených pro jednání X. kongresu OSN o prevenci kriminality a zacházení s pachateli ve Vídni 2000.

OBSAH

strana

Úvod (*Miroslav Scheinost, IKSP*)

Konvence OSN proti mezinárodnímu organizovanému zločinu (*překlad MV ČR*)

Protokol o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňující Konvenci Spojených národů proti mezinárodnímu organizovanému zločinu (*překlad Jednota překladatelů*)

Protokol proti pašování migrantů po souši, mořem a vzduchem, doplňující Konvenci Spojených národů proti mezinárodnímu organizovanému zločinu (*překlad Jednota překladatelů*)

SPOLEČNÝ POSTUP z 21. prosince 1998 přijatý Radou na základě Článku K3 Smlouvy o Evropské Unii, o tom, že trestným činem je účast ve zločinecké organizaci v členských státech Evropské unie (*překlad Jednota překladatelů*)

SPOLEČNÉ STANOVISKO ze dne 29. března 1999 definované Radou na základě Článku 3 Smlouvy o Evropské Unii k návrhu Konvence Spojených národů proti organizovanému zločinu (*překlad Jednota překladatelů*)

Trestní zákon Kanady - výňatky (*překlad agentura PRESTO*)

Materiály Spolkového ministerstva vnitra a Spolkového ministerstva spravedlnosti SRN k organizované kriminalitě a korupci (*překlad ??*)

Organizovaná kriminalita - Globální výzva si vyžaduje globální odpovědi (*Hans-Georg Maaßen, Spolkové ministerstvo vnitra*)

Trestně právní boj s organizovanou kriminalitou ve Spolkové republice Německo (*Michael Grotz, Spolkové ministerstvo spravedlnosti*)

Internacionalizace materiálního trestního práva (*Manfred Möhrenschrager, Spolkové ministerstvo spravedlnosti*)

Boj proti korupci – vývoj z hlediska německého trestního práva (*Edgar Radziwill, Spolkové ministerstvo spravedlnosti*)

Valné shromáždění

Distr: omezená
28. července 2000
Originál: angličtina

Ad hoc komise pro vypracování Konvence OSN proti mezinárodnímu organizovanému zločinu

Desáté zasedání
Vídeň, 17.–28. července 2000

Návrh zprávy

Zpravodaj: Peter **Gastrow** (Jižní Afrika)

Dodatek

Konvence OSN proti mezinárodnímu organizovanému zločinu

Článek 1 *Předmět Konvence*

Předmětem této Konvence je podporovat spolupráci za účelem účinnější prevence a boje proti mezinárodnímu organizovanému zločinu.

Článek 2 *Použité termíny*

Pro účely této Konvence:

- (a) „Skupina organizovaného zločinu,“ znamená strukturovanou skupinu tří či více osob existující po určité časové období a jednající ve vzájemné dohodě za účelem spáchání jednoho či více závažných trestných činů či trestných činů stanovených v souladu s touto Konvencí za účelem získání přímého či nepřímého finančního či jiného hmotného prospěchu;
- (b) „Závažný trestný čin,“ znamená jednání představující trestný čin postihnutelný trestem odnětí svobody v délce nejméně čtyři roky nebo závažnějším trestem;
- (c) „Strukturovaná skupina,“ znamená skupinu, která není náhodně utvořena za účelem bezprostředního páčání trestného činu a která nemusí mít formálním způsobem definované funkce svých členů, nepřetržitost svého členství ani rozvinutou strukturu;
- (d) „Majetek,“ znamená prostředky všeho druhu ať již materiální či nemateriální povahy, movité či nemovité, hmotné či nehmotné a právní dokumenty či nástroje dokládající právní nárok na takové prostředky či podíl na nich;

- (e) „Výnosy z trestné činnosti,, znamenají jakýkoliv majetek jako výnos z trestného činu nebo majetek získaný v souvislosti s páčáním trestného činu, a to přímo či nepřímo;
- (f) „Zmrazení,, nebo „zabavení,, znamená dočasný zákaz převodu, zpeněžení, prodeje nebo pohybu majetku nebo dočasné převzetí do úschovy či převzetí kontroly nad majetkem na základě nařízení vydaného soudem či jiným oprávněným orgánem;
- (g) „Konfiskace,, případně propadnutí, znamená trvalé zabavení majetku na základě nařízení soudu nebo jiného oprávněného orgánu;
- (h) „Predikativní trestný čin,, znamená jakýkoliv trestný čin, v jehož důsledku došlo k vytvoření výnosů, které se mohou stát předmětem trestného činu definovaného v článku 4 této Konvence;
- (i) „Sledované dodávky,, znamenají metodu, která umožňuje, aby nelegální nebo podezřelé zásilky odešly z území jednoho či více států, případně jím prošly nebo na ně vstoupily, s vědomím a pod dohledem příslušných úřadů těchto států za účelem vyšetření trestného činu a identifikace osob podílejících se na spáchání tohoto trestného činu;
- (j) „Regionální organizace pro hospodářskou integraci,, znamená organizaci zřízenou suverénními státy daného regionu, na niž její členské státy převedly kompetence v souvislosti se záležitostmi upravenými touto Konvencí a již bylo náležitým způsobem dáno oprávnění, v souladu s jejími vnitřními postupy, podepsat, ratifikovat, přijímat, schvalovat tuto Konvenci nebo k ní přistoupit; odkazy na „státy jako strany,, dle této Konvence se budou vztahovat na takovéto organizace v rámci jejich kompetencí.

Článek 2 bis
Předmět úpravy

1. Tato Konvence upravuje, s výjimkou případů zde uvedených, problematiku na úseku prevence, vyšetřování a trestního stíhání:
- (a) trestných činů stanovených v souladu s články 3, 4, 4 *ter* a 17 *bis* této Konvence; a
- (b) závažných trestných činů definovaných v článku 2 této Konvence v případech, kdy je trestný čin mezinárodní povahy a zahrnuje skupinu organizovaného zločinu.
2. Pro účely odstavce 1 je trestný čin mezinárodní povahy, jestliže:
- (a) je spáchán ve více než jednom státě;
- (b) je spáchán v jednom státě, avšak podstatná část příprav na něj, jeho plánování, řízení či kontroly se odehrává v jiném státě;
- (c) je spáchán v jednom státě, avšak zahrnuje skupinu organizovaného zločinu, která se zabývá trestnou činností ve více než jednom státě; nebo
- (d) je spáchán v jednom státě, avšak jeho podstatné dopady se projevují v jiném státě.

Článek 2 ter
Ochrana svrchovanosti

1. Státy jako strany budou plnit své závazky vyplývající z této Konvence způsobem, který bude v souladu se zásadami svrchované rovnosti a územní celistvosti států a tak, aby nedošlo k zasahování do vnitřních záležitostí jiných států.
2. Nic v této Konvenci neopravňuje žádný stát jako stranu k tomu, aby na území druhého státu uplatňovala výkon jurisdikce a výkon funkcí, které v souladu s vnitrostátním právem daného státu vykonávají výlučně jeho vlastní orgány.

Článek 3
Trestní postižitelnost účasti na skupině organizovaného zločinu

1. Všechny státy jako strany přijmou taková právní a jiná opatření, která bude nutné přijmout s cílem stanovit jako trestné činy, a to při jejich úmyslném spáchání, následující:

(a) jeden z následujících činů nebo oba, a to jako trestné činy lišící se od těch, které spočívají v pokusu o spáchání trestné činnosti či v jejím uskutečnění:

(i) dohoda s jednou nebo více dalšími osobami na spáchání závažného trestného činu za účelem vztahujícím se přímo nebo nepřímo k získání finančního či jiného hmotného prospěchu, která, v případech, kdy to stanoví vnitrostátní právo, zahrnuje čin uskutečněný jedním z účastníků v návaznosti na takovou dohodu nebo na které se podílí skupina organizovaného zločinu;

(ii) jednání osoby, která s vědomím buď cíle a všeobecné trestné činnosti skupiny organizovaného zločinu nebo jejího záměru spáchat dotyčné trestné činy se aktivně podílí na:

a. trestné činnosti skupiny organizovaného zločinu;

b. na jiné činnosti skupiny organizovaného zločinu s vědomím, že její účast přispěje k dosažení výše uvedeného zločinného cíle;

(b) Organizování, řízení a usnadňování spáchání, napomáhání, podněcování, nebo přispění k spáchání závažného trestného činu skupinou organizovaného zločinu.

2. Na vědomí, úmysl, cíl, účel nebo dohoda, na které se odkazuje v odstavci 1 tohoto článku, lze usuzovat na základě objektivních věcných okolností.

3. Státní strany, jejichž vnitrostátní právo vyžaduje pro účely trestných činů stanovených v souladu s odstavcem 1 (a) (i) tohoto článku podílení se na činnosti skupiny organizovaného zločinu, zajistí, aby jejich vnitrostátní právo pokrývalo všechny závažné trestné činy spáchané skupinami organizovaného zločinu. Takové státní strany, stejně jako státní strany, jejichž vnitrostátní právo vyžaduje kromě dohody též další činnosti pro účely trestných činů stanovených v souladu s odstavcem 1 (a) (i) tohoto článku, musí o této skutečnosti informovat Generálního tajemníka Organizace spojených národů v době jejich podpisu nebo uložení jejich ratifikační listiny, listiny o přijetí či odsouhlasení této Konvence nebo listiny o přistoupení k ní.

Článek 4

Trestní postížitelnost legalizace výnosů z trestné činnosti

Všechny státní strany přijmou v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva právní a jiná opatření s cílem stanovit jako trestné činy při jejich úmyslném spáchání následující:

(a) (i) Zpeněžení nebo převod majetku, s vědomím toho, že takový majetek představuje výnosy z trestné činnosti, za účelem zatajení nebo zastření nelegálního původu majetku nebo napomáhání jakékoliv osobě, která se podílí na spáchání predikativního trestného činu, vyhnout se právním následkům nezákonného jednání;

(ii) Zatajení nebo zastření pravé povahy, zdroje, umístění, prodeje, přesunu nebo vlastnictví majetku nebo práv k němu s vědomím, že tento majetek představuje výnosy z trestné činnosti;

(b) v souladu se základním pojetím svého právního systému:

(i) Nabytí, vlastnictví nebo užívání majetku s vědomím že, v době převzetí, tento majetek představuje výnosy z trestné činnosti;

(ii) Účast a spolupráce na spáchání nebo spolčení za účelem spáchání, pokus spáchat a usnadňování spáchání, napomáhání, podněcování nebo přispění k páčání jakýchkoliv trestných činů upravených v souladu s tímto článkem.

2. Pro účely implementace nebo užití odstavce 1 tohoto článku:

(a) Všechny státní strany musí usilovat o uplatnění odstavce 1 tohoto článku na nejširší rozpětí predikativních trestných činů;

(b) Všechny státní strany zahrnou pod pojem predikativní trestný čin veškeré závažné trestné činy definované v článku 2 této Konvence a trestné činy stanovené v souladu s články 3, 4 *ter* a 17 *bis* této Konvence. V případě státních stran, jejichž legislativa obsahuje seznam

konkrétních predikativních trestných činů, musí tyto strany alespoň zahrnout do takového seznamu úplný výčet trestných činů souvisejících se skupinami organizovaného zločinu;

(c) Pro účely pododstavce (b), predikativní trestné činy zahrnují trestné činy spáchané jak mimo, tak v rámci jurisdikce dotyčné státní strany. Trestné činy spáchané mimo jurisdikci státní strany však budou zakládat predikativní trestné činy pouze tehdy, pokud příslušné jednání bude trestným činem dle vnitrostátního práva státu, kde je spáchán, a byl by trestným činem dle vnitrostátního práva státní strany implementující nebo uplatňující tento článek, pokud by byl spáchán tam;

(d) Všechny státní strany poskytnou výtisky svých zákonů, jimiž nabývá účinnost tento článek, výtisky veškerých následných změn těchto zákonů nebo jejich popis Generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů;

(e) Jestliže to budou vyžadovat základní zásady vnitrostátního práva státní strany, lze stanovit, že trestné činy uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nebudou vztahovat na osoby, které spáchaly predikativní trestný čin;

(f) Na vědomí, úmysl, cíl, účel nebo dohodu, na které se odkazuje v odstavci 1 tohoto článku lze usuzovat na základě objektivních věcných okolností.

Článek 4 bis

Opatření k boji proti praní špinavých peněz

1. Všechny státní strany:

(a) Zavedou komplexní vnitrostátní dohledový a kontrolní režim pro banky a finanční instituce nebankovního typu a podle potřeby i pro jiné subjekty obzvlášť ohrožené praním špinavých peněz, v rámci svých kompetencí s cílem zabránit všem formám praní špinavých peněz a odhalit je, přičemž tento režim bude klást důraz na požadavky v oblasti identifikace zákazníků, vedení evidence a hlášení podezřelých transakcí;

(b) Zajistí, aniž tím budou dotčeny články 14 a 19 této Konvence, aby orgány státní správy, orgány dohledu, orgány činné v trestním řízení a jiné orgány zabývající se bojem proti praní špinavých peněz (včetně soudních orgánů tam, kde to bude dle vnitrostátního práva přiměřené) byly schopné spolupracovat a vyměňovat si informace na vnitrostátní i mezinárodní úrovni v rámci podmínek stanovených vnitrostátním právem a za tím účelem musí zvážit založení finančně-analytické služby, která by sloužila jako státní středisko pro shromažďování, analýzu a šíření informací týkajících se potenciálního praní špinavých peněz.

2. Státní strany zváží zavedení proveditelných opatření za účelem monitorování pohybů hotovosti a příslušných obchodovatelných cenných papírů přes hranice, která by podléhala bezpečnostním zárukám zajišťujícím řádné využití informací a nebránícím v žádném ohledu pohybu zákonného kapitálu. K takovým opatřením může patřit požadavek, aby fyzické i právnické osoby hlásily převody značných objemů hotovosti a příslušných obchodovatelných cenných papírů přes hranice státu.

3. Při vytváření vnitrostátního dohledového a kontrolního režimu dle podmínek stanovených tímto článkem, aniž by tím byly dotčeny žádné jiné články této Konvence, jsou státní strany tímto vyzývány k tomu, aby užívaly jako vodítka příslušné iniciativy regionálních, nadregionálních a multilaterálních organizací zabývajících se bojem proti praní špinavých peněz.

4. Státní strany budou usilovat o to, aby rozvinuly celosvětovou, regionální, subregionální a bilaterální spolupráci mezi orgány soudními, orgány činnými v trestním řízení a dohledovými orgány za účelem koordinace boje proti praní špinavých peněz.

Článek 4 ter

Trestní postižitelnost korupce

1. Všechny státní strany přijmou vhodná právní a jiná opatření s cílem stanovit jako trestné činy při jejich úmyslném spáchání následující:

(a) Slib, nabídku nebo poskytnutí státnímu úředníkovi přímo nebo nepřímo nepřiměřené výhody pro úředníka samotného nebo pro jinou osobu či subjekt proto, aby tento úředník jednal nebo se zdržel jednání při výkonu svých úředních povinností;

(b) Požadování nebo přijetí ze strany státního úředníka, a to přímo nebo nepřímo, nepřiměřené výhody pro úředníka samotného nebo pro jinou osobu či subjekt proto, aby tento úředník jednal nebo se zdržel jednání při výkonu svých úředních povinností.

2. Všechny státní strany zváží přijetí vhodných právních a jiných opatření s cílem stanovit jako trestné činy jednání popsané v odstavci 1 tohoto článku, bude-li se jednat o zahraničního státního úředníka nebo zaměstnance mezivládní organizace. Obdobně pak všechny státní strany zváží možnost stanovit jako trestné činy jiné formy korupce.

3. Všechny státní strany rovněž přijmou vhodná opatření s cílem stanovit jako trestný čin spolupachatelství na trestném činu stanoveném v souladu s tímto článkem.

4. Pro účely odstavce 1 tohoto článku a článku 4 *quater*, se „státním úředníkem“, rozumí státní úředník nebo osoba, která poskytuje státní služby vymezené vnitrostátním právem a způsobem uplatňovaným v rámci trestního práva státní strany, v níž dotyčná osoba vykonává tuto funkci.

Článek 4 quater

Opatření proti korupci

1. Kromě opatření uvedených v článku 4 *ter* této Konvence, všechny státní strany přijmou, v rozsahu přiměřeném a shodném se svým právním systémem, legislativní, administrativní nebo jiná účinná opatření s cílem podporovat integritu státních úředníků a zajistit prevenci, odhalování a potrestání jejich korupce.

2. Všechny státní strany přijmou opatření s cílem zajistit účinné kroky ze strany svých úřadů v oblasti prevence, odhalování a potrestání korupce státních úředníků, zároveň poskytnou takovým úřadům adekvátní nezávislost s cílem zabránit vyvíjení nepřiměřeného vlivu na jimi podnikané kroky.

Článek 5

Odpovědnost právnických osob

1. Všechny státní strany přijmou veškerá nutná opatření v souladu se svými právními zásadami s cílem stanovit odpovědnost právnických osob za účast na závažných trestných činech, na nichž se podílí skupina organizovaného zločinu a za trestné činy stanovené v souladu s články 3, 4, 4 *ter* a 17 *bis* této Konvence.

2. Dle právních zásad státní strany může odpovědnost právnických osob podléhat trestnímu, občanskému nebo správnímu řízení.

3. Taková odpovědnost bude platit, aniž by tím byla dotčena trestní odpovědnost fyzických osob, které trestné činy spáchaly.

4. Všechny státní strany zejména zajistí, aby se na právnické osoby odpovědné v souladu s tímto článkem vztahovaly účinné, přiměřené a odrazující trestní nebo jiné než trestní sankce včetně sankcí peněžitých.

Článek 6

Trestní stíhání, soudní rozhodnutí a sankce

1. Všechny státní strany uvalí na spáchání trestného činu stanoveného v souladu s články 3, 4, 4 *ter* a 17 *bis* této Konvence sankce, jejichž výše bude odpovídat závažnosti daného trestného činu.

2. Všechny státní strany budou usilovat o zajištění implementace veškerých diskrečních pravomocí v rámci svého vnitrostátního práva vztahující se k trestnímu stíhání osob za trestné činy, jichž se týká tato Konvence, s cílem maximalizovat účinnost soudně vymahatelných

opatření v souvislosti s těmito trestnými činy a s patřičným ohledem na potřebu zabránit v páchání takových trestných činů.

3. V případě trestných činů stanovených v souladu s články 3, 4, 4 *ter a* 17 *bis* této Konvence, všechny státní strany přijmou přiměřená opatření, v souladu se svým vnitrostátním právem a s náležitým zřetelem k právům obhajoby, k zajištění toho, aby podmínky nařízené v souvislosti s rozhodnutími o propuštění po dobu dosud probíhajícího soudního řízení nebo odvolání zohledňovaly nutnost zajistit přítomnost obžalovaného v následujících etapách trestního stíhání.

4. Všechny státní strany zajistí, aby jejich soudy nebo jiné příslušné úřady při zvažování možnosti předčasného propuštění nebo podmíněného propuštění osob usvědčených z takovýchto trestných činů přihlížely k závažné povaze všech trestných činů, kterých se týká tato Konvence.

5. Všechny státní strany přiměřeně stanoví v rámci svého vnitrostátního práva dlouhou promlčecí lhůtu, během níž je možné zahájit trestní stíhání v souvislosti s jakýmkoliv trestným činem, jehož se týká tato Konvence, a delší lhůtu pro případy, kdy se údajný pachatel vyhýbal výkonu spravedlnosti.

6. Žádná ustanovení této Konvence nezrušují princip, na jehož základě klasifikace trestných činů stanovených touto Konvencí a příslušných zákonných obranných prostředků nebo jiné právní zásady řídící zákonost jednání jsou výlučně pod jurisdikcí vnitrostátního práva státní strany a že takové trestné činy budou stíhány a potrestány v souladu s tímto právem.

Článek 7

Konfiskace a zabavení

1. Státní strany přijmou v největším možném rozsahu do svého vnitrostátního právního systému taková opatření, která mohou být nutná za účelem konfiskace:

(a) výnosů z trestné činnosti pocházejících z trestných činů, jichž se týká tato Konvence nebo majetku, jehož hodnota odpovídá takovým výnosům;

(b) majetku, vybavení nebo jiných prostředků užívaných při nebo určených pro použití při páchání trestných činů, jichž se týká tato Konvence.

2. Státní strany přijmou veškerá nezbytná opatření s cílem umožnit identifikaci, vyhledání, zmrazení nebo zabavení jakékoliv položky, na kterou se odkazuje v odstavci 1 tohoto článku za účelem případné konfiskace.

3. Jestliže výnosy z trestné činnosti byly transformovány nebo přeměněny, částečně nebo zcela, na jiný majetek, budou se opatření, o kterých se hovoří v tomto článku, vztahovat na takovýto majetek a nikoliv na výnosy.

4. Jestliže výnosy z trestné činnosti byly smíšeny s majetkem získaným ze zákonných zdrojů, takový majetek bude, aniž tím budou dotčena jakákoliv práva vztahující se k zmrazení nebo zabavení, podléhat konfiskaci do výše odhadnuté hodnoty smíšených výnosů.

5. Příjmy nebo jiný užitek odvozené z výnosů z trestné činnosti, z majetku, na něž byly výnosy z trestné činnosti proměněny nebo přeměněny, nebo z majetku, s nímž byly výnosy z trestné činnosti smíšeny, budou rovněž podléhat opatřením výše v tomto článku, a to stejným způsobem a ve stejném rozsahu, jako je tomu v případě výnosů z trestné činnosti.

6. Pro účely tohoto článku a článku 7 *bis*, všechny státní strany zplnomocní své soudy nebo jiné příslušné úřady k tomu, aby nařídily předložení nebo zabavení bankovních, finančních nebo obchodních dokumentů. Státní strany neodmítnou jednat v souladu s ustanoveními tohoto odstavce z důvodů zachování bankovního tajemství.

7. Státní strany mohou zvážit možnost požadovat, aby pachatel prokázal zákonný původ domnělých výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku podléhajícího konfiskaci v rozsahu, v němž takovýto požadavek bude v souladu se zásadami jejich vnitrostátního práva a s povahou soudního a jiného řízení.

8. Ustanovení tohoto článku nebudou vykládána na úkor práv třetích stran jednajících v dobré víře.

9. Nic, co je obsaženo v tomto článku neovlivní zásadu, že opatření, na která odkazuje, budou definována a uplatňována v souladu s ustanoveními vnitrostátního práva státní strany a v závislosti na nich.

Článek 7 bis

Mezinárodní spolupráce pro účely konfiskace

1. Státní strana, která obdržela žádost od jiné státní strany mající jurisdikci v souvislosti s trestným činem, jehož se týká tato Konvence, o konfiskaci výnosů z trestné činnosti, majetku, vybavení nebo jiných prostředků, na něž se odkazuje v článku 7, odstavec 1 této Konvence, které se nacházejí na jejím území, v co největším rozsahu v rámci svého vnitrostátního právního systému:

(a) předloží žádost svým příslušným úřadům za účelem získání příkazu ke konfiskaci a, jestliže takový příkaz bude vydán, vykoná jej; nebo

(b) předloží svým příslušným úřadům, za účelem jeho vykonání v požadovaném rozsahu, příkaz ke konfiskaci vydaný soudem na území žádající státní strany v souladu s článkem 7, odstavec 1, této Konvence do té míry, v níž se vztahuje k výnosům z trestné činnosti, majetku, vybavení nebo jiným prostředkům, na něž se odkazuje v článku 7, odstavec 1, které se nacházejí se na území žádané státní strany.

2. V návaznosti na žádost jiné státní strany, mající jurisdikci v souvislosti s trestným činem, jehož se týká tato Konvence, žádaná státní strana přijme opatření s cílem identifikovat, vyhledat a zmrazit nebo zabavit výnosy z trestné činnosti, majetek, vybavení nebo jiné prostředky, na něž se odkazuje v článku 7, odstavec 1, této Konvence za účelem případné konfiskace, kterou nařídí buď žádající státní strana nebo, v návaznosti na žádost dle odstavce 1 tohoto článku, žádaná státní strana.

3. Ustanovení článku 14 této Konvence lze uplatnit s příslušnými změnami též na tento článek. Kromě informací podrobně uvedených v článku 14, odstavec 15, budou žádosti podané v souladu s tímto článkem obsahovat:

(a) V případě žádosti dle odstavce 1 (a) tohoto článku, popis majetku, který má být konfiskován a uvedení skutečností, z nichž vychází žádající státní strana, postačujících k tomu, aby umožnily žádané státní straně vyžádat si příkaz v souladu se svým vnitrostátním právem;

(b) V případě žádosti dle odstavce 1 (b) tohoto článku, právně přípustný exemplář příkazu ke konfiskaci, na němž je žádost založena, vydaného žádající státní stranou a uvedení skutečností a informací specifikujících rozsah, v němž je výkon příkazu požadován;

(c) V případě žádosti dle odstavce 2 tohoto článku, uvedení skutečností, z nichž vychází žádající státní strana a popis požadovaných kroků.

4. Rozhodnutí nebo kroky stanovené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku budou podniknuty žádanou státní stranou v souladu s ustanoveními jejího vnitrostátního práva a jeho procesních pravidel nebo s jakoukoliv bilaterální nebo multilaterální úmluvou, smlouvou nebo dohodou, jíž může být vázána ve vztahu k žádající státní straně, a budou se jimi řídit.

5. Všechny státní strany poskytnou výtisky svých zákonů a předpisů, které uvádějí v platnost tento článek, a veškeré následné změny takovýchto zákonů a předpisů nebo jejich popis Generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

6. Jestliže se státní strana rozhodne vázat přijetí opatření, na něž se odkazuje v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, na podmínku existence příslušné úmluvy, taková státní strana bude považovat tuto Konvence za nezbytnou a postačující.

7. Spolupráce dle tohoto článku může být státní stranou odepřena, jestliže trestný čin, k němuž se žádost vztahuje, není trestným činem, jehož se týká tato Konvence.

8. Ustanovení tohoto článku nesmí být vykládáno na úkor práv bona fide třetích stran.
9. Státní strany zváží uzavření bilaterálních nebo multilaterálních úmluv, smluv nebo dohod s cílem zvýšit účinnost mezinárodní spolupráce uskutečněné v návaznosti na tento článek.

Článek 7 ter

Prodej konfiskovaných výnosů z trestné činnosti nebo majetku

1. Výnosy z trestné činnosti nebo majetek konfiskovaný státní stranou v návaznosti na článek 7 nebo článek 7 bis, odstavec 1, této Konvence budou prodány touto státní stranou v souladu s jejím vnitrostátním právem a správními postupy.
2. Při jednání v návaznosti na žádost jiné státní strany v souladu s článkem 7 bis této Konvence, budou státní strany, v rozsahu povoleném vnitrostátním právem a budou-li o to požádány, přednostně uvažovat o navrácení konfiskovaných výnosů z trestné činnosti nebo majetku žádající státní straně, aby tato mohla poskytnout odškodnění obětem trestné činnosti nebo vrátit takovéto výnosy z trestné činnosti nebo majetek jejich oprávněným majitelům.
3. Při jednání v návaznosti na žádost jiné státní strany v souladu s články 7 a '1' bis této Konvence, státní strana může zejména uvažovat o uzavření smluv nebo dohod o:
 - (a) uložení částky představované takovými výnosy z trestné činnosti nebo majetkem nebo finančními prostředky pocházejícími z prodeje takovýchto výnosů z trestné činnosti nebo majetku nebo jejich části na účet označený v souladu s článkem 21 bis, odstavec 2 (c), této Konvence a o jejím věnování mezinárodním orgánům specializovaným na boj proti organizovanému zločinu;
 - (b) rozdělení se s jinými státními stranami, a to pravidelně nebo ad hoc, o takovéto výnosy z trestné činnosti nebo majetek nebo finanční prostředky odvozené z prodeje takovýchto výnosů z trestné činnosti nebo majetku, v souladu se svým vnitrostátním právem nebo správními postupy.

[Článek 8 byl zrušen]

Článek 9

Jurisdikce

1. Všechny státní strany přijmou veškerá opatření nezbytná k uplatnění jejich jurisdikce v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s články 3, 4, 4 ter a 17 bis této Konvence, je-li:
 - (a) trestný čin spáchán na území této státní strany; nebo je-li
 - (b) trestný čin spáchán na palubě plavidla, které pluje pod vlajkou této státní strany, nebo na palubě letadla, které je registrováno v souladu se zákony této státní strany v době, kdy je trestný čin spáchán.
2. Podle článku 2 ter této Konvence, státní strana může rovněž uplatnit svou jurisdikci v souvislosti s jakýmkoliv takovýmto trestným činem, je-li:
 - (a) trestný čin spáchán proti státnímu příslušníkovi této státní strany;
 - (b) trestný čin spáchán státním příslušníkem této státní strany nebo osobou bez státní příslušnosti, která má trvalý pobyt na jejím území; nebo
 - (c) je-li trestný čin:
 - (i) jedním z trestných činů stanovených v souladu s článkem 3, odstavec 1, této Konvence a je spáchán mimo její území za účelem spáchání závažného trestného činu na jejím území;
 - (ii) jedním z trestných činů stanovených v souladu s článkem 4, odstavec 1 (b) (ii), této Konvence a je spáchán mimo její území za účelem spáchání trestného činu stanoveného v souladu s článkem 4, odstavec 1 (a) (i) nebo (ii) nebo (b) (i), této Konvence na jejím území.
3. Pro účely článku 10, odstavec 10, této Konvence, všechny státní strany přijmou veškerá opatření nezbytná k uplatnění jejich jurisdikce v souvislosti s trestnými činy, jichž se týká tato Konvence, je-li údajný pachatel přítomen na jejím území a tyto strany tuto osobu nevydají

jinému státu výlučně z důvodu toho, že se jedná o jednoho z jejich vlastních státních příslušníků.

4. Všechny státní strany mohou rovněž přijmout opatření nezbytná k uplatnění jejich jurisdikce v souvislosti s trestnými činy, jichž se týká tato Konvence, je-li údajný pachatel přítomen na jejich území a tyto strany jej nevydají jinému státu.

5. Jestliže státní strana vykonávající svou jurisdikci dle odstavce 1 nebo 2 tohoto článku byla uvědomena nebo jinak zjistila, že jeden nebo více jiných státních stran vede vyšetřování, trestní stíhání nebo soudní řízení v souvislosti s totožným jednáním, příslušné úřady takovýchto státních stran se budou řádným způsobem vzájemně radit za účelem koordinace svých kroků.

6. Aniž tím budou dotčeny normy mezinárodního práva obecného, tato Konvence nevylučuje výkon jakékoliv trestní jurisdikce uplatňované státní stranou v souladu s jejím vnitrostátním právem.

Článek 10 *Extradice*

1. Tento článek se vztahuje na trestné činy, jichž se týká tato Konvence, nebo na případy, kdy na trestném činu, na něž se odkazuje v článku 2 *bis*, odstavec 1 (a) nebo (b), se podílí skupina organizovaného zločinu a osoba, která je předmětem žádosti o extradici, se nachází v žádané státní straně za předpokladu, že trestný čin, kvůli němuž se o extradici žádá, je trestně postižitelný v souladu s vnitrostátním právem jak žádající státní strany, tak žádané státní strany.

2. Jestliže se žádost o extradici týká několika samostatných závažných trestných činů, z nichž některých se netýká tato Konvence, žádaná státní strana může tento článek uplatňovat rovněž v souvislosti s trestnými činy, jichž se tato Konvence netýká.

3. Každý trestný čin, na něž se tento článek vztahuje, bude považován za zařazený mezi trestné činy podléhající extradici v jakékoliv úmluvě o extradici mezi státními stranami. Státní strany se zavazují zahrnout takovéto trestné činy mezi trestné činy podléhající extradici v každé úmluvě o extradici, která mezi nimi bude podepsána.

4. Jestliže státní strana, která váže extradici na podmínku existence úmluvy, obdrží žádost o extradici od jiné státní strany, s níž nemá žádnou úmluvu o extradici, může považovat tuto Konvenci za právní základ pro extradici v souvislosti s jakýmkoliv trestným činem, na něž se tento článek vztahuje.

5. Státní strany, které váží extradici na podmínku existence úmluvy budou:

(a) informovat Generálního tajemníka Organizace spojených národů v době uložení jejich ratifikační listiny, listiny o přijetí či odsouhlasení této Konvence nebo listiny o přistoupení k ní, zda budou považovat tuto Konvenci za právní základ pro spolupráci v oblasti extradice s jinými státními stranami této Konvence; a,

(b) jestliže nebudou považovat tuto Konvenci za právní základ pro spolupráci v oblasti extradice, zda budou usilovat tam, kde to bude přiměřené, o uzavření úmluv o extradici s jinými státními stranami této Konvence s cílem realizovat tento článek.

6. Státní strany, které neváží extradici na podmínku existence úmluvy, budou vzájemně uznávat trestné činy, na které se vztahuje tento článek, za trestné činy podléhající extradici.

7. Extradice bude vázána na podmínky stanovené vnitrostátním právem žádané státní strany nebo příslušnými smlouvami o extradici včetně, mezi jiným, podmínek v souvislosti se stanovením nejnižšího přípustného trestního postihu pro účely extradice a na důvody, na jejichž základě žádaná státní strana může extradici odmítnout.

8. Státní strany se budou podle svého vnitrostátního práva, snažit usplňovat proces extradice a zjednodušit požadavky ohledně průkaznosti ve vztahu k jakémukoliv trestnému činu, na který se vztahuje tento článek.

9. Podle ustanovení svého vnitrostátního práva a svých smluv o extradici žádaná státní strana může, poté, co se ujistí o tom, že okolnosti to opravňují a jsou naléhavé a v návaznosti na žádost žádající státní strany, vzít osobu, jejíž extradice je požadována a která se nachází na jejím území do vazby nebo přijmout jiná přiměřená opatření s cílem zajistit její přítomnost při extradičním řízení.

10. Jestliže státní strana, na jejímž území je údajný pachatel nalezen, nevydá takovou osobu v souvislosti s trestným činem, na nějž se vztahuje tento článek, na základě toho, že se jedná o jednoho z jejích státních příslušníků, bude, na žádost státní strany žádající o extradici, povinna předložit případ bez zbytečného prodlení svým příslušným úřadům za účelem trestního stíhání. Tyto úřady přijmou rozhodnutí a povedou své řízení stejným způsobem jako v případě jakéhokoli jiného trestného činu závažné povahy v souladu s vnitrostátním právem oné státní strany. Zainteresované státní strany spolu budou vzájemně spolupracovat zejména na procedurálních aspektech a aspektech průkaznosti, s cílem zajistit efektivnost takového trestního stíhání.

11. Kdykoliv státní straně její vnitrostátní právo povoluje vydat v rámci extradice nebo jinak jednoho ze svých státních příslušníků pouze pod podmínkou, že tato osoba bude navráćena této státní straně, aby si odpykala trest uvalený v důsledku soudu nebo řízení, kvůli kterému byla požadována extradice nebo vydání takové osoby, a daná státní strana a státní strana žádající o extradici oné osoby souhlasí s touto možností i s jinými podmínkami, které mohou považovat za přiměřené, takováto podmíněčná extradice nebo vydání budou dostatečné pro splnění závazku uvedeného v odstavci 10 tohoto článku.

12. Jestliže extradice, o níž se žádá pro účely výkonu rozsudku, bude odmítnuta, protože hledaná osoba je státním příslušníkem žádané státní strany, žádaná strana zváží, jestliže to její vnitrostátní právo umožňuje, a v souladu s ustanoveními tohoto práva, v návaznosti na žádost žádající strany, možnost vykonat rozsudek, který byl vydán v souladu s vnitrostátním právem žádající strany, nebo jeho zbývajících částí.

13. Jakákoliv osoba, proti níž je vedeno řízení v souvislosti s jakýmkoli trestným činem, na něž se tento článek vztahuje, bude mít zaručeno spravedlivé zacházení na všech úrovních řízení včetně všech práv a záruk poskytovaných vnitrostátním právem státní strany, na jejímž území se tato osoba nachází.

14. Nic v této Konvenci nebude vykládáno jako uložení povinnosti uskutečnit extradici, jestliže žádaná státní strana bude mít podstatné důvody se domnívat, že žádost byla podána za účelem stíhání nebo potrestání osoby na základě pohlaví, rasy, náboženského přesvědčení, národnosti, etnického původu nebo politických názorů té osoby nebo že vyhovění žádosti by způsobilo újmu postavení oné osoby z některého z těchto důvodů.

15. Státní strany nesmí odmítnout žádost o extradici pouze na základě toho, že existuje domněnka, že trestný čin rovněž zahrnuje daňové záležitosti.

16. Před odmítnutím extradice se žádaná státní strana bude tam, kde to bude přiměřené, radit s žádající státní stranou, aby jí poskytla více než postačující možnost prezentovat své názory a poskytnout informace významné z hlediska jejího obvinění.

17. Státní strany se budou snažit uzavřít bilaterální a multilaterální smlouvy nebo dohody za účelem provedení nebo zvýšení efektivnosti extradice.

Článek 10 bis *Převoz odsouzených osob*

Státní strany mohou zvážit uzavření bilaterálních nebo multilaterálních smluv nebo dohod o převozu na svá území osob odsouzených k trestu odnětí svobody nebo jiným formám omezení osobní svobody za trestné činy, jichž se týká tato Konvence, aby tam mohly dokončit výkon svého trestu.

[Články 11, 12 a 13 byly sloučeny do nového článku 10.]

Článek 14 Vzájemná právní pomoc

1. Státní strany si vzájemně budou poskytovat tu nejširší míru vzájemné právní pomoci při vyšetřování, trestním stíhání a soudních řízeních v souvislosti s trestnými činy, jichž se týká tato Konvence tak, jak je to upraveno v článku 2 *bis* a budou si recipročně nabízet obdobnou pomoc tam, kde žádající státní strana bude mít opodstatněné důvody k podezření, že trestný čin, na nějž se odkazuje v článku 2 *bis*, odstavec 1 (a) nebo (b), je nadnárodní povahy včetně toho, že oběti, svědci, výnosy, prostředky nebo důkazy takových trestných činů se nacházejí u žádané státní strany a že na trestném činu se podílela skupina organizovaného zločinu.
2. Vzájemná právní pomoc bude poskytnuta v nejvyšší možné míře dle příslušných zákonů, úmluv, smluv a dohod žádané státní strany s ohledem na vyšetřování, trestní stíhání a soudní řízení v souvislosti s trestnými činy, za něž může být právnická osoba hnána k odpovědnosti v souladu s článkem 5 této Konvence u žádající státní strany.
3. Vzájemná právní pomoc, která má být poskytnuta v souladu s tímto článkem, může být požadována z jakéhokoli z následujících účelů:
 - (a) získání důkazů nebo výpovědí osob;
 - (b) doručování soudních dokumentů;
 - (c) provedení prohlídek, zabavení a zmrazení;
 - (d) prohlídka objektů a areálů;
 - (e) poskytnutí informací, důkazů a znaleckých posudků;
 - (f) poskytnutí originálů nebo ověřených kopií příslušných dokumentů a záznamů včetně vládních, bankovních, finančních, podnikových nebo obchodních záznamů;
 - (g) identifikování nebo vyhledání výnosů z trestné činnosti, majetku, prostředků nebo jiných věcí pro účely dokazování;
 - (h) umožnění osobám nacházejícím se na území žádající státní strany, aby se dobrovolně dostavily;
 - (i) jakýkoliv jiný typ pomoci, která není v rozporu s vnitrostátním právem žádané státní strany.
4. Aniž tím bude dotčeno vnitrostátní právo, příslušné úřady státní strany mohou, bez předchozího požádání, předávat informace vztahující se k trestněprávním záležitostem příslušnému úřadu na území jiné státní strany tam, kde jsou přesvědčeny, že takové informace by mohly úřadu napomoci při provádění nebo úspěšné realizaci vyšetřování a trestního stíhání nebo by mohly vést k žádosti podané touto jinou státní stranou v souladu s touto Konvencí.
5. Předávání informací v souladu s odstavcem 4 tohoto článku nebude na úkor vyšetřování a trestního stíhání ve státě, jehož příslušné úřady informace poskytují. Příslušné úřady, které obdrží informace, vyhoví žádosti, aby dané informace zůstaly důvěrné, a to i dočasně, nebo s omezením ohledně jejich využití. Toto však nebrání přijímající státní straně, aby v rámci svého řízení nezveřejnila informace, které jsou exkulpující vůči obviněné osobě. V takovém případě přijímající státní strana vyrozumí předávající státní stranu před zveřejněním informací a, jestliže o to bude požádána, poradí se s předávající státní stranou. Jestliže ve výjimečném případě předběžné vyrozumění nebude možné, přijímající státní strana bude bezodkladně informovat předávající státní stranu o zveřejnění těchto informací.
6. Ustanovení tohoto článku nebudou mít vliv na závazky vyplývající z jakékoliv jiné úmluvy, bilaterální nebo multilaterální, která upravuje nebo bude upravovat, v celistvosti nebo částečně, vzájemnou právní pomoc.
7. Odstavce 9 až 29 tohoto článku se vztahují na žádosti podané v návaznosti na tento článek, jestliže dotyčné státní strany nejsou vázány úmluvou o vzájemné právní pomoci. Jestliže tyto státní strany jsou vázány takovouto úmluvou, odpovídající ustanovení takové úmluvy budou

platit, pokud se státní strany nedohodnou, že budou místo nich uplatňovat odstavce 9 až 29 tohoto článku. státní strany jsou naléhavě vyzývány, aby tyto odstavce uplatňovaly, jestliže usnadňují spolupráci.

8. Státní strany neodmítnou poskytovat si vzájemnou právní pomoc v souladu s tímto článkem z důvodů dodržování bankovního tajemství.

9. Státní strany mohou odmítnout vzájemně si poskytovat právní podporu v souladu s tímto článkem z důvodů absence dvojí trestní odpovědnosti. Nicméně, žádaná státní strana může, považuje-li to za přiměřené, poskytovat asistenci v rozsahu, který sama stanoví dle svého uvážení bez ohledu na to, zda by takové jednání představovalo trestný čin dle vnitrostátního práva žádané státní strany.

10. Osoba, která je zadržena nebo která si odpykává trest na území jedné státní strany a jejíž přítomnost na území jiné státní strany je požadována pro účely identifikace, poskytnutí svědectví nebo z důvodu poskytnutí jiné pomoci při získávání důkazů pro účely vyšetřování, trestního stíhání nebo soudního řízení v souvislosti s trestnými činy, jichž se týká tato Konvence, může být převedena, jestliže dojde ke splnění následujících podmínek:

(a) daná osoba dobrovolně udělí svůj souhlas na základě poučení;

(b) příslušné úřady obou státních stran se dohodnou za oboustranně vhodných podmínek.

11. Pro účely odstavce 10 tohoto článku:

(a) Státní strana, k níž je daná osoba převezena, bude mít právo a povinnost držet danou převezenu osobu ve vazbě, pokud si státní strana, od níž daná osoba přijela, nevyžádá něco jiného nebo pokud ji k něčemu jinému neoprávní;

(b) Státní strana, k níž je daná osoba převezena, neprodleně splní svou povinnost a navrátí tuto osobu do vazby státní strany, od níž byla daná osoba přivezena tak, jak bylo předem dohodnuto, nebo jak bylo jiným způsobem odsouhlaseno příslušnými úřady obou státních stran;

(c) Státní strana, k níž bude daná osoba převezena, nebude požadovat od státní strany, od které byla daná osoba přivezena, aby zahájila extradiční řízení ohledně návratu této osoby;

(d) Dané přivezené osobě bude započteno období odpykávání trestu ve státě, z něhož byla přivezena, a období strávené ve vazbě státní strany, k níž byla přivezena.

12. Pokud státní strana, od níž daná osoba má být přivezena v souladu s odstavci 10 a 11 tohoto článku, nevysloví s následujícím svůj souhlas, nebude tato osoba, ať již jakékoliv národnosti, soudně stíhána, zadržena, potrestána ani podrobena jakémukoliv jinému omezení osobní svobody na území státu, kam byla přivezena, v souvislosti s činy, opomenutími nebo dřívějšími tresty předcházejícími jejímu odchodu z území státu, z něhož byla přivezena.

13. Všechny státní strany označí centrální úřad, který bude mít odpovědnost a pravomoc přijímat žádosti o vzájemnou právní pomoc a buď je vyřídit nebo je předat k vyřízení příslušným úřadům. Tam, kde státní strana má zvláštní oblast nebo území se samostatným systémem vzájemné právní pomoci, může určit samostatný centrální úřad, který bude plnit stejnou funkci pro tuto oblast nebo území. Centrální úřady zajistí urychlené a řádné provedení nebo předání obdržené žádosti. Tam, kde centrální úřad předá žádost k vyřízení příslušnému úřadu, bude na příslušný úřad naléhat, aby žádost urychleně a řádným způsobem vyřídil. Generální tajemník Organizace spojených národů bude vyrozuměn o tom, který centrální úřad byl pro tento účel vybrán, a to v době, kdy všechny státní strany uloží svou ratifikační listinu, listinu o přijetí či odsouhlasení této Konvence nebo listinu o přistoupení k ní. Žádosti o vzájemnou právní podporu a veškerá sdělení, která se k nim budou vztahovat, budou předávány centrálním úřadům oznámeným státními stranami. Tento požadavek bude, aniž tím bude dotčeno právo státní strany požadovat, aby jí takové žádosti a sdělení byly adresovány diplomatickou cestou, a v naléhavých případech, jestliže se na tom státní strany dohodnou, prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie, bude-li to možné.

14. Žádosti budou podávány písemně nebo případně pomocí jakéhokoliv prostředku schopného vytvořit písemný záznam v jazyce přijatelném pro žádanou státní stranu za podmínek umožňujících této státní straně ověřit jeho pravost. Generální tajemník Organizace spojených národů bude vyrozuměn o jazyce nebo jazycích přijatelných pro všechny státní strany v době, kdy uloží svou ratifikační listinu, listinu o přijetí či odsouhlasení této Konvence nebo listinu o přistoupení k ní. V naléhavých případech a tam, kde se na tom státní strany dohodnou, mohou být žádosti předkládány ústně, avšak bezodkladně musí být potvrzeny písemně.

15. Žádost o vzájemnou právní podporu bude obsahovat:

- (a) totožnost úřadu, který žádost podává;
- (b) předmět a povahu vyšetřování, trestního stíhání nebo soudního řízení, k němuž se žádost vztahuje, a název a funkce úřadu provádějícího vyšetřování, trestní stíhání nebo soudní řízení;
- (c) přehled důležitých skutečností kromě případů žádostí souvisejících s doručením soudních dokumentů;
- (d) popis požadované podpory a podrobné informace o jakémkoliv konkrétním postupu, jehož dodržení žádající státní strana požaduje;
- (e) tam, kde je to možné, totožnost, místo a státní příslušnost jakékoliv zúčastněné osoby; a
- (f) účel, pro který se důkazy, informace nebo kroky požadují.

16. Žádaná státní strana může požádat o doplňující informace, bude-li to považovat za nezbytné pro vyřízení žádosti v souladu s jejím vnitrostátním právem nebo tehdy, když to může usnadnit její vyřízení.

17. Žádost bude vyřízena v souladu s vnitrostátním právem žádané státní strany a v rozsahu, který nebude v rozporu s vnitrostátním právem žádané státní strany, a tam, kde je to možné, ve shodě s postupy uvedenými v žádosti.

18. Je-li daná osoba na území státní strany a má-li být vyslechnuta jako svědek nebo znalec soudními orgány jiné státní strany, první státní strana smí na žádost strany druhé povolit, podle možností a v souladu se základními zásadami vnitrostátního práva, aby se výslech konal prostřednictvím video konference, jestliže nebude možné nebo žádoucí, aby se daný jedinec dostavil osobně na území žádající státní strany. Státní strany se mohou dohodnout, že výslech bude proveden soudním úřadem žádající státní strany a za přítomnosti soudního úřadu žádané státní strany.

19. Žádající státní strana nesmí bez předchozího souhlasu žádané státní strany předávat ani používat žádné informace nebo důkazy poskytnuté žádanou státní stranou pro účely vyšetřování, trestního stíhání nebo soudního řízení kromě těch, které jsou uvedeny v žádosti. Nic, co je uvedeno v tomto odstavci, nezabrání žádající státní straně, aby zveřejnila v průběhu svého řízení informace nebo důkazy, které jsou pro obviněnou osobu exkulpující. V tomto naposledy jmenovaném případě žádající státní strana uvědomí žádanou státní stranu před zveřejněním takovýchto informací nebo důkazů a, jestliže o to bude požádána, poradí se s žádanou státní stranou. Jestliže, ve výjimečném případě předchozí vyrozumění nebude možné, žádající státní strana bude neprodleně informovat žádanou státní stranu o zveřejnění.

20. Žádající státní strana může požadovat, aby žádaná státní strana utajila podstatu žádosti a zveřejnila ji pouze v rozsahu nutném pro vyřízení žádosti. Jestliže žádaná státní strana nemůže vyhovět požadavku ohledně utajení, bude bezodkladně informovat žádající státní stranu.

21. Vzájemná právní pomoc může být odmítnuta:

- (a) jestliže žádost nebude vypracována v souladu s ustanoveními tohoto článku;
- (b) jestliže se žádaná státní strana domnívá, že vyřízení žádosti může poškodit její svrchovanost, bezpečnost, veřejný pořádek nebo jiné její základní zájmy;
- (c) jestliže by úřadům žádané státní strany bránilo její vnitrostátní právo v uskutečnění kroku požadovaného v souvislosti s jakýmkoliv podobným trestným činem, pokud by se na takový

trestný čin vztahovalo vyšetřování, trestní stíhání nebo soudní řízení v rámci jejich vlastní jurisdikce;

(d) jestliže by spolupráce v rámci vzájemné právní podpory byla v rozporu s právním systémem žádané státní strany.

22. Státní strany nesmí odmítnout žádost o vzájemnou právní podporu pouze na základě toho, že existuje domněnka, že trestný čin rovněž zahrnuje daňové delikty.

23. Každé odmítnutí vzájemné právní pomoci musí být zdůvodněno.

24. Žádaná státní strana vyřídí žádost o vzájemnou právní pomoc co nejdříve a přihlédne v co největší míře k jakýmkoliv termínům navrženým a nejlépe přímo v žádosti zdůvodněným žádající státní stranou. Žádaná státní strana bude reagovat na přiměřené žádosti žádající státní strany ohledně průběhu vyřizování žádosti. Žádající státní strana bude urychleně informovat žádanou státní stranu, jestliže požadovanou pomoc již nebude potřebovat.

25. Vzájemná právní pomoc může být žádanou státní stranou odložena bude-li na překážku probíhajícímu vyšetřování, trestnímu stíhání, nebo soudnímu řízení.

26. Před odmítnutím žádosti v souladu s odstavcem 21 tohoto článku nebo odložením jejího vyřízení v souladu s odstavcem 25 tohoto článku, se žádaná státní strana poradí s žádající státní stranou, aby zvážila, zda může být poskytnuta pomoc podmínek, které daná strana považuje za nezbytné. Jestliže žádající státní strana akceptuje pomoc dle těchto podmínek, podřídí se stanoveným podmínkám.

27. Aniž tím bude dotčena možnost uplatnit odstavec 12 tohoto článku, svědek, znalec nebo jiná osoba, která na žádost žádající státní strany bude ochotna poskytnout důkazy v průběhu řízení nebo asistovat při vyšetřování, trestním stíhání nebo soudním řízení na území žádající státní strany, nebude na tomto území soudně stíhána, zadržena, potrestána ani vystavena jakémukoliv jinému omezení své osobní svobody v souvislosti s činy, opomenutími nebo dřívějšími tresty, k nimž došlo před jejím odchodem z území žádané státní strany. Takovéto zaručení bezpečnosti přestane platit, jestliže svědek, znalec nebo jiná osoba poté, co měli po období patnácti po sobě následujících dní nebo po jakékoliv období, na kterém se státní strany dohodnou od data, kdy budou tyto osoby oficiálně informovány, že jejich přítomnost již není soudními orgány požadována, příležitost odejít, přesto však úmyslně zůstali na území žádající státní strany nebo, jestliže poté, co z tohoto území odešli, se na něj z vlastní svobodné vůle vrátili.

28. Běžné náklady na vyřízení žádosti ponese žádaná státní strana, pokud se zainteresované státní strany nedohodnou jinak. Jestliže si splnění žádosti vyžádá výdaje velkého objemu nebo mimořádné povahy, státní strany se poradí s cílem stanovit podmínky, za nichž žádost bude vyřízena včetně způsobu hrazení nákladů.

29. Žádaná státní strana:

(a) poskytne žádající státní straně výtisky vládních záznamů, dokumentů nebo informací ve svém vlastnictví, které je, dle jejího vnitrostátního práva, možné dát k dispozici široké veřejnosti;

(b) může, dle svého uvážení, poskytnout žádající státní straně plně, částečně nebo za takových podmínek, které uzná za vhodné, výtisky jakýchkoliv státních záznamů, dokumentů nebo informací ve svém vlastnictví, které dle jejího vnitrostátního práva není možné dát k dispozici široké veřejnosti.

30. Státní strany dle potřeby zváží možnost uzavření bilaterálních nebo multilaterálních smluv nebo dohod, které budou sloužit účelům ustanovení tohoto článku, umožní jeho praktické uplatnění nebo ustanovení tohoto článku zkvalitní.

Článek 14 bis

Společná vyšetřování

Státní strany zváží uzavření bilaterálních nebo multilaterálních smluv nebo dohod, s jejichž pomocí mohou příslušné úřady vytvořit společné vyšetřovací orgány spolupracující na vyšetřování, trestních stíháních nebo soudních řízeních v jednom nebo více státech,. Pokud takové smlouvy nebo dohody neexistují, lze společná vyšetřování vést na základě dohod uzavíraných ad hoc (případ od případu). Zainteresované státní strany zajistí dodržování svrchovanosti státní strany, na jejímž území takové vyšetřování probíhá.

Článek 15

Zvláštní vyšetřovací postupy

1. Jestliže to umožní zásady jejího vnitrostátního právního systému, každá státní strana přijme, v rámci svých možností a v souladu s podmínkami stanovenými jejím vnitrostátním právem, nezbytná opatření s cílem umožnit přiměřené využití sledovaných dodávek a, v případech, které bude považovat za přiměřené, využití jiných zvláštních vyšetřovacích postupů, jako jsou elektronické nebo jiné formy sledování a špionážních činností ze strany svých příslušných úřadů na svém území za účelem efektivního boje s organizovaným zločinem.

2. Za účelem vyšetření trestných činů, jichž se týká tato Konvence, jsou státní strany vybízeny k tomu, aby uzavřely, bude-li to nutné, příslušné bilaterální nebo multilaterální smlouvy nebo dohody o využití takovýchto zvláštních vyšetřovacích postupů v rámci spolupráce na mezinárodní úrovni. Takové smlouvy nebo dohody musí být uzavřeny a uplatňovány v plném souladu se zásadami svrchované rovnosti států a prováděny striktně v souladu s podmínkami těchto smluv nebo dohod.

3. Při neexistenci smluv nebo dohod viz výše v odstavci 2 tohoto článku budou rozhodnutí o využití takovýchto zvláštních vyšetřovacích postupů na mezinárodní úrovni přijímána případ od případu a mohou, bude-li to nutné, zohledňovat finanční dohody a úmluvy ohledně výkonu jurisdikce ze strany zainteresovaných státních stran.

4. Rozhodnutí o využití sledovaných dodávek na mezinárodní úrovni mohou, se souhlasem zainteresovaných státních stran, zahrnovat metody typu zadržení zboží a umožnění, aby zboží pokračovalo dále netknuté nebo aby bylo odstraněno případně vyměněno v celku nebo částečně.

Článek 16

Převod trestního stíhání

Státní strany zváží možnost vzájemně na sebe převádět trestní stíhání v souvislosti s trestným činem, jehož se týká tato Konvence v případech, kdy se předpokládá, že takovýto převod je v zájmu řádného výkonu spravedlnosti, zejména v případech, kdy se jedná o zapojení několika jurisdikcí, za účelem soustředění trestního stíhání.

Článek 17

Založení trestního rejstříku

Všechny státní strany mohou přijmout taková legislativní nebo jiná opatření, která mohou být nezbytná k zohlednění, za vhodných podmínek a za vhodným účelem, veškerých předchozích odsouzení údajného pachatele v jiném státě za účelem využití takovýchto informací v trestním stíhání v souvislosti s trestným činem, jehož se týká tato Konvence.

Článek 17 bis
Trestní postižitelnost maření výkonu spravedlnosti

Všechny státní strany přijmou taková právní a jiná opatření, která bude nutné přijmout, s cílem stanovit jako trestné činy při jejich úmyslném spáchání:

(a) využití fyzické síly, vyhrožování nebo zastrašování nebo slib, nabízení nebo poskytování nepřiměřené výhody s cílem navádět k falešnému svědectví nebo vměšovat se do podávání svědectví nebo předkládání důkazů v průběhu stíhání v souvislosti se spácháním trestných činů, jichž se týká tato Konvence;

(b) využití fyzické síly, vyhrožování nebo zastrašování za účelem vměšování se do výkonu úředních povinností soudce nebo osoby činné v trestním řízení v souvislosti se spácháním trestných činů, upravených touto Konvencí. Nic v tomto pododstavci nebude na úkor práva státních stran mít takovou právní úpravu, která ochrání jiné kategorie státních úředníků.

Článek 18
Ochrana svědků

1. Všechny státní strany přijmou v rámci svých možností vhodná opatření na účinnou ochranu svědků v trestním řízení, kteří podají svědectví v souvislosti s trestnými činy upravenými touto Konvencí, a popřípadě i jejich rodinným příslušníkům nebo jiným osobám jim blízkým, a to před potenciální odvetou nebo zastrašováním

2. Opatření upravená v odstavci 1 výše mohou mimo jiné zahrnovat, aniž tím budou dotčena práva obžalovaného včetně práva na řádný soudní proces, následující:

(a) stanovení postupů v oblasti fyzické ochrany chráněných osob jako například, a to v rozsahu nezbytném a proveditelném, jejich přemístění a popřípadě zákaz nebo omezení zveřejňování informací v souvislosti s totožností a místem pobytu takovýchto osob;

(b) zavedení pravidel důkazního řízení, která svědkovi umožní poskytnout svědectví způsobem, který zajišťuje bezpečnost svědka, a to například umožnění podávání svědectví při využití komunikačních technologií typu videa či jiných adekvátních prostředků.

3. Státní strany zváží uzavření smluv nebo dohod s jinými státy o přemístění osob, na něž se odkazuje v odstavci 1 tohoto článku.

4. Ustanovení tohoto článku se budou rovněž vztahovat na oběti, pokud tyto budou svědky.

Článek 18 bis
Pomoc obětem a jejich ochrana

1. Všechny státní strany přijmou veškerá možná opatření s cílem poskytovat pomoc a ochranu obětem trestných činů upravených touto Konvencí, a to zejména v případech, kdy je oběti vyhrožováno odvetou nebo je zastrašována.

2. Všechny státní strany stanoví příslušné postupy s cílem poskytnout přístup ke kompenzaci a odškodnění obětem trestných činů upravených touto Konvencí.

3. Všechny státní strany umožní, v souladu se svým vnitrostátním právem, prezentování názorů a obavy obětí a jejich zohlednění v příslušných etapách trestního řízení proti pachatelům způsobem, který nepoškodí práva obhajoby.

Článek 18 ter
Opatření ke zkvalitnění spolupráce s orgány činnými v trestním řízení

1. Všechny státní strany přijmou příslušná opatření s cílem podpořit osoby, které působí nebo které působily ve skupinách organizovaného zločinu:

(a) aby poskytly informace užitečné pro příslušné úřady pro účely vyšetřování a důkazního řízení v kontextu následujících aspektů:

(i) totožnost, povaha, složení, struktura, místo nebo činnosti skupin organizovaného zločinu;

(ii) spojení, včetně mezinárodního spojení, s jinými skupinami organizovaného zločinu;

(iii) trestné činy, které skupiny organizovaného zločinu spáchaly nebo mohou spáchat;
(b) aby poskytly reálnou, konkrétní pomoc příslušným úřadům, které mohou přispět k tomu, aby skupiny organizovaného zločinu byly připraveny o své zdroje nebo výnosy z trestné činnosti.

2. Všechny státní strany zváží ve vhodných případech zakotvení možnosti snížení trestu obžalované osoby, která poskytne podstatnou spolupráci při vyšetřování nebo trestním stíhání v souvislosti s trestným činem upraveným touto Konvencí.

3. Všechny státní strany zváží zakotvení možnosti, v souladu se zásadami svého vnitrostátního práva, udělit imunitu proti soudnímu stíhání osobám, které poskytnou podstatnou spolupráci při vyšetřování nebo trestním stíhání v souvislosti s trestným činem upraveným touto Konvencí.

4. Ochrana takovýchto osob bude podléhat ustanovením článku 18 této Konvence.

5. Tam, kde osoba, na niž se odkazuje v odstavci 1 tohoto článku, nacházející se na území jedné státní strany může poskytnout podstatnou spolupráci příslušným úřadům jiné státní strany, příslušné státní strany mohou zvážit uzavření smluv nebo dohod, v souladu se svým vnitrostátním právem, o potenciálním poskytnutí režimu popsaného v odstavcích 2 a 3 tohoto článku druhou státní stranou.

Článek 19

Spolupráce v oblasti trestního řízení

1. Státní strany spolu budou vzájemně úzce spolupracovat v souladu se svými příslušnými vnitrostátními právními a správními systémy s cílem zlepšit účinnost kroků v oblasti trestního stíhání za účelem boje proti trestným činům upraveným touto Konvencí. Všechny státní strany pak zejména přijmou účinná opatření s cílem:

(a) zlepšit a tam, kde to bude nutné, vytvořit komunikační cesty mezi svými příslušnými úřady, orgány a službami za účelem usnadnění bezpečné a rychlé výměny informací v souvislosti se všemi aspekty trestných činů upravených touto Konvencí, a to včetně, budou-li to zainteresované státní strany považovat za vhodné, vazeb na jinou trestnou činnost;

(b) spolupracovat s jinými státními stranami na provádění šetření trestných činů upravených touto Konvencí v souvislosti s:

(i) totožností, místem pobytu a činnostmi osob podezřelých z podílení se na takovýchto trestných činech nebo místem, kde se nacházejí jiné zúčastněné osoby;

(ii) pohybem výnosů z trestné činnosti nebo majetku odvozeného ze spáchání takovýchto trestných činů;

(iii) pohybem majetku, vybavení nebo jiných prostředků použitých nebo zamýšlených k použití při páchaní takovýchto trestných činů;

(c) poskytovat informace nebo předměty pro analytické nebo vyšetřovací účely;

(d) usnadňovat efektivní koordinaci mezi svými příslušnými úřady, orgány a službami a podporovat výměnu zaměstnanců a jiných znalců, včetně, na základě bilaterálních smluv nebo dohod mezi zainteresovanými státními stranami, ustanovení styčných důstojníků;

(e) vyměňovat informace s jinými státními stranami ohledně konkrétních prostředků a metod používaných skupinami organizovaného zločinu, včetně, ve vhodných případech, přepravních cest a převodů majetku a využití falešné totožnosti, upravených nebo falešných dokumentů nebo jiných prostředků k utajení jejich činnosti;

(f) vyměňovat informace a koordinovat správní a jiná opatření přiměřeně přijatá za účelem včasné identifikace trestných činů upravených touto Konvencí.

2. Za účelem uvedení této Konvence v platnost zváží státní strany uzavření bilaterálních nebo multilaterálních smluv nebo dohod o přímé spolupráci mezi orgány činnými v trestním řízení a tam, kde takové smlouvy nebo dohody již existují, jejich novelizaci. Při neexistenci takovýchto smluv nebo dohod mezi zainteresovanými státními stranami, mohou strany

považovat tuto Konvenci za základ pro vzájemnou spolupráci v oblasti trestního stíhání v souvislosti s trestnými činy upravenými touto Konvencí. Státní strany vhodně a v plné míře využijí smluv nebo dohod, včetně dohod o mezinárodních nebo regionálních organizacích, s cílem zlepšit spolupráci mezi orgány činnými v trestním řízení.

3. Státní strany budou maximálně spolupracovat a v rámci svých možností reagovat na mezinárodní organizovaný zločin páchaný prostřednictvím moderních technologií.

Článek 20

Shromažďování, výměna a analýza informací o povaze organizovaného zločinu

1. Všechny státní strany zváží možnost analyzování, ve spolupráci s vědeckou a akademickou obcí, trendů v oblasti organizovaného zločinu na svém území, podmínek, v nichž organizovaný zločin působí, i příslušných profesionálních skupin a technologií.

2. Státní strany zváží vypracování analytických znaleckých posudků v souvislosti s organizovanou trestnou činností a jejich sdílení mezi sebou navzájem i prostřednictvím mezinárodních a regionálních organizací. Za tím účelem by měly být, bude-li to vhodné, vypracovány společné definice, standardy a metody.

3. Všechny státní strany zváží možnost monitorování svých strategií a opatření přijatých za účelem boje proti organizovanému zločinu a hodnocení jejich efektivnosti a účinnosti.

Článek 21

Školení a technická pomoc

1. Všechny státní strany budou v nezbytném rozsahu iniciovat, vypracovávat či zlepšovat konkrétní školicí programy pro orgány činné v trestním řízení, včetně prokurátorů, vyšetřujících soudců a zaměstnanců celních úřadů, a jiné zaměstnance pověřené zajišťováním prevence, odhalování a stíhání trestných činů upravených touto Konvencí. Tyto programy mohou zahrnovat dočasné pracovní pobyty a výměny pracovníků a budou se týkat, v souladu s vnitrostátním právem, zejména následujících záležitostí:

(a) metod užívaných při prevenci, odhalování a stíhání trestných činů upravených touto Konvencí;

(b) přepravních cest a metod užívaných osobami podezřelými z podílení se na páchaní trestných činů upravených touto Konvencí, a to včetně tranzitních států, a příslušných protiopatření;

(c) monitorování pohybu kontrabandu;

(d) odhalování a monitorování pohybů výnosů z trestné činnosti, majetku, vybavení nebo jiných prostředků a metod užívaných pro převod, zatajení nebo zastření takovýchto výnosů, majetku, vybavení nebo jiných prostředků včetně metod užívaných při boji proti praní špinavých peněz a jiným finančním trestným činům;

(e) Shromažďování důkazů;

(f) Dohled v zónách volného obchodu a svobodných přístavech;

(g) moderní vybavení a metody uplatňování práva včetně elektronického sledování, sledovaných dodávek a špionážních činností;

(h) metody užívané při boji s mezinárodním organizovaným zločinem páchaným prostřednictvím využití počítačů, telekomunikačních sítí nebo jiných forem moderní technologie; a

(i) metody užívané při ochraně obětí a svědků.

2. Státní strany si budou vzájemně asistovat při plánování a plnění výzkumných a školicích programů určených k sdílení odborných znalostí v oblastech, na něž se odkazuje v odstavci 1 tohoto článku, a za tím účelem budou též využívat regionální a mezinárodní konference a semináře s cílem podpořit spolupráci a stimulovat diskusi o problémech, které se jich společně týkají, včetně speciálních problémů a potřeb tranzitních států.

3. Státní strany budou podporovat školení a technickou asistenci, která usnadní extradici a vzájemnou právní asistenci. Taková školení a technická pomoc mohou zahrnovat jazyková školení, dočasné pracovní pobyty a vzájemné výměny zaměstnanců v centrálních úřadech nebo agenturách s příslušnou odpovědností.

4. V případě stávajících bilaterálních a multilaterálních smluv nebo dohod státní strany v nezbytném rozsahu posílí své úsilí o maximalizaci provozních a školicích činností v rámci mezinárodních a regionálních organizací a v rámci jiných příslušných bilaterálních a multilaterálních smluv nebo dohod.

Článek 21 bis

Jiná opatření: uplatňování Konvence prostřednictvím hospodářského rozvoje a technické pomoci

1. Státní strany přijmou opatření vedoucí k optimálnímu uplatňování této Konvence v možném rozsahu prostřednictvím mezinárodní spolupráce při zohlednění negativních dopadů organizovaného zločinu na společnost všeobecně, zejména pak na její dlouhodobě udržitelný rozvoj.

2. Státní strany vynaloží konkrétní úsilí v možném rozsahu a ve vzájemné koordinaci i v koordinaci s mezinárodními a regionálními organizacemi s cílem:

(a) zlepšit na nejrůznějších úrovních svou spolupráci s rozvojovými zeměmi za účelem posílení schopnosti těchto zemí zajišťovat prevenci proti mezinárodnímu organizovanému zločinu a boje s ním;

(b) zlepšit finanční a hmotnou pomoc s cílem podpořit snahy rozvojových zemí bojovat s mezinárodním organizovaným zločinem a pomáhat jim úspěšně uplatňovat tuto Konvenci;

(c) poskytovat technickou pomoc rozvojovým zemím a zemím v etapě přechodu na tržní hospodářství a asistovat jim při plnění jejich potřeb tak, aby mohly tuto Konvenci uplatňovat. Za tím účelem se státní strany vynasnaží vkládat přiměřené a pravidelné dobrovolné příspěvky na účet specificky pro tento účel označený v rámci mechanismu financování Organizace spojených národů. Státní strany mohou nadto rovněž zvážit, v souladu se svým vnitrostátním právem a ustanoveními této Konvence, možnost přispět na výše uvedený účet určitou procentuální částkou peněz nebo odpovídající částkou z výnosů z trestné činnosti případně majetku konfiskovaného v souladu s ustanoveními této Konvence;

(d) vybízet a přesvědčovat jiné státy a finanční ústavy, bude-li to vhodné, aby se k nim připojily v úsilí vymezeném v tomto článku, zejména poskytováním většího objemu školicích programů a moderního vybavení rozvojovým zemím s cílem asistovat jim při dosažení cílů této Konvence.

3. V možném rozsahu tato opatření nebudou na úkor stávajících závazků k zahraniční asistenci ani jiných dohod o finanční spolupráci na bilaterální, regionální nebo mezinárodní úrovni.

4. Státní strany mohou uzavřít bilaterální nebo multilaterální smlouvy nebo dohody ohledně hmotné a logistické pomoci při zohlednění finančních dohod nutných proto, aby prostředky mezinárodní spolupráce zakotvené v této Konvence byly účinné, a za účelem prevence proti mezinárodnímu organizovanému zločinu, jeho odhalování a stíhání.

Článek 22

Prevence

1. Státní strany se vynasnaží vypracovat a hodnotit národní projekty a vypracovat a prosazovat zásady optimální praxe a strategie zaměřené na prevenci proti mezinárodnímu organizovanému zločinu.

2. Státní strany se prostřednictvím příslušných legislativních, administrativních nebo jiných opatření vynasnaží, v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva, snížit

stávající nebo budoucí příležitosti skupin organizovaného zločinu vstupovat na zákonné trhy s výnosy z trestné činnosti. Tato opatření by se měla zaměřit na:

- (a) posílení spolupráce mezi orgány činnými v trestním řízení nebo prokurátory a příslušnými soukromými subjekty, včetně jednotlivých průmyslových odvětví;
- (b) prosazování vypracování standardů a postupů určených k zajištění bezúhonnosti veřejných a příslušných soukromých subjektů i pravidel chování pro jednotlivé profese, zejména právníky, notáře, daňové poradce a účetní znalce;
- (c) prevenci proti zneužití procesů veřejných soutěží organizovaných veřejnými úřady a dotací a licencí udělovaných veřejnými úřady pro účely obchodní činnosti skupinami organizovaného zločinu;
- (d) prevenci proti zneužití právnických osob skupinami organizovaného zločinu; takováto opatření by mohla zahrnovat:
 - (i) vytvoření veřejné evidence právnických a fyzických osob podílejících se na založení, řízení a financování právnických osob;
 - (ii) zavedení možnosti zabránit na základě soudního nařízení nebo jakéhokoliv vhodného prostředku po přiměřené časové období osobám odsouzených za trestné činy, jichž se týká tato Konvence, v možnosti působit ve funkci ředitelů právnických osob založených v rámci jejich jurisdikce;
 - (iii) vytvoření státní evidence osob, jimž bylo zabráněno v možnosti působit ve funkci ředitelů právnických osob; a
 - (iv) výměnu informací obsažených v evidencích, na něž se odkazuje v pododstavcích (d) (i) a (iii) tohoto odstavce s příslušnými úřady druhé státní strany.

3. Státní strany se vynasnaží prosazovat opětovnou integraci do společnosti osob odsouzených za trestné činy, jichž se týká tato Konvence.

4. Státní strany se vynasnaží pravidelně hodnotit stávající příslušné právní nástroje a správní praxi za účelem odhalení možností jejich zneužití skupinami organizovaného zločinu.

5. Státní strany se vynasnaží rozšiřovat povědomí veřejnosti o existenci, příčinách a závažnosti mezinárodního organizovaného zločinu a hrozby, kterou představuje. Informace je možné šířit tam, kde je to vhodné, prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků a budou zahrnovat opatření na prosazování účasti veřejnosti na prevenci a boji proti takovému zločinu.

6. Všechny státní strany budou informovat Generálního tajemníka Organizace spojených národů o názvu a adrese úřadu nebo úřadů, které mohou asistovat jiným státním stranám při vypracovávání opatření za účelem prevence proti mezinárodnímu organizovanému zločinu.

7. Státní strany budou řádným způsobem spolupracovat spolu navzájem a s příslušnými mezinárodními a regionálními organizacemi na prosazování a vypracovávání opatření, na která se odkazuje v tomto článku. To zahrnuje účast na mezinárodních projektech zaměřených na prevenci proti mezinárodnímu organizovanému zločinu, spočívající například v ulehčení podmínek, které vystavují skupiny na okraji společnosti působení mezinárodního organizovaného zločinu.

*[Článek 22 bis byl zrušen a Článek 22 ter byl zapracován
do článku 23 jako odstavec 5.]*

Článek 23

Konference stran Konvence

1. Tímto se zavádí konference stran Konvence s cílem zlepšit schopnost státních stran bojovat s mezinárodním organizovaným zločinem a prosazovat a kontrolovat uplatňování této Konvence.

2. Generální tajemník Organizace spojených národů svolá konferenci stran nejpozději jeden rok po nabytí účinnosti této Konvence. Konference stran přijme jednací řád a pravidla

upravující činnosti popsané v odstavcích 3 a 4 tohoto článku (včetně pravidel týkajících se platby výdajů vzniklých při provádění těchto činností).

3. Konference stran odsouhlasí mechanismy dosahování cílů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, včetně:

- (a) usnadňování činností státních stran dle článků 21, 21 *bis* a 22 této Konvence včetně činností spočívajících ve vybízení k mobilizaci dobrovolných příspěvků;
- (b) usnadňování výměny informací mezi státními stranami ohledně modelů a trendů v mezinárodním organizovaném zločinu a ohledně úspěšných postupů v oblasti boje proti němu;
- (c) spolupráce s příslušnými mezinárodními a regionálními organizacemi a nestátními organizacemi;
- (d) periodické kontroly uplatňování této Konvence;
- (e) poskytnutí doporučení za účelem zlepšení této Konvence a jejího uplatňování.

4. Pro účely odstavců 3 (d) a (e) tohoto článku konference stran obdrží nezbytné informace o opatřeních přijatých státními stranami při uplatňování této Konvence a obtížích, s kterými se tyto strany setkaly, prostřednictvím sdělení, které poskytnou, a prostřednictvím takových dodatečných kontrolních mechanismů, které mohou být konferencí stran stanoveny.

5. Všechny státní strany poskytnou konferenci stran informace o svých programech, plánech a praxi i o legislativních a administrativních opatřeních přijatých za účelem uplatnění této Konvence, dle požadavků konference stran.

Článek 23 bis

Sekretariát

1. Generální tajemník Organizace spojených národů poskytne nezbytné sekretářské služby konferenci stran účastnících se Konvence.

2. Sekretariát bude:

- (a) asistovat konferenci stran při provádění činností popsaných v článku 23 této Konvence a organizovat a poskytovat nezbytné služby v souvislosti se zasedáními konference stran;
- (b) na požádání asistovat státním stranám při poskytování informací konferenci stran, jak je zakotveno v článku 23, odstavec 5, této Úmluvy; a
- (c) zajišťovat nezbytnou koordinaci se sekretariáty příslušných mezinárodních a regionálních organizací.

Článek 23 ter

Plnění Konvence

1. Všechny státní strany přijmou nezbytná opatření včetně legislativních a administrativních opatření, v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva, s cílem zajistit splnění svých povinností v souladu s touto Konvencí.

2. Trestné činy stanovené v návaznosti na články 3, 4, 4 *ter* a 17 *bis* této Konvence budou stanoveny ve vnitrostátním právu všech státních stran bez ohledu na mezinárodní povahu nebo účast skupiny organizovaného zločinu tak, jak stanoví odstavec 1 článku 2 *bis* této Konvence, s výjimkou rozsahu, v němž by článek 3 této Konvence vyžadoval účast skupiny organizovaného zločinu.

3. Všechny státní strany mohou přijmout přísnější nebo tvrdší opatření, než jsou opatření stanovená touto Konvencí pro prevenci a boj proti mezinárodnímu organizovanému zločinu.

[Článek 24 byl zrušen]

*Článek 25
Řešení sporů*

1. Státní strany se vynasnaží řešit spory v souvislosti s výkladem nebo uplatňováním této Konvence na základě jednání.
2. Veškeré spory mezi dvěma nebo více státními stranami v souvislosti s výkladem nebo uplatňováním této Konvence, které nebude možné vyřešit na základě jednání v rámci přiměřeného časového období, budou na žádost jedné z takovýchto státních stran předloženy k smířčímu řízení. Jestliže šest měsíců od data podání žádosti o smířčí řízení tyto státní strany nebudou schopny se dohodnout na organizaci smířčího řízení, kterákoliv z takovýchto státních stran může spor postoupit Mezinárodnímu soudnímu dvoru prostřednictvím žádosti podané v souladu se stanovami tohoto soudního dvora.
3. Všechny státní strany mohou v době podpisu, ratifikace, přijetí nebo odsouhlasení této Konvence nebo v době přistoupení k ní, prohlásit, že se nepovažují za vázané odstavcem 2 tohoto článku. Ostatní státní strany nebudou vázány odstavcem 2 tohoto článku vůči žádné státní straně, která měla takovouto výhradu.
4. Jakákoliv státní strana, která měla výhradu v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, může kdykoliv tuto výhradu stáhnout na základě sdělení poskytnutého Generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

*Článek 26
Podpis, ratifikace, přijetí, odsouhlasení a přistoupení*

1. Tuto Konvenci budou moci všechny státy podepsat od 12. do 15. prosince 2000 v Palermu v Itálii a následně pak v ústředním sídle Organizace spojených národů v New Yorku až do 12. prosince 2002.
2. Tato Konvence bude rovněž moci být podepsána regionálními organizacemi pro hospodářskou integraci za předpokladu, že alespoň jeden členský stát takové organizace tuto Konvenci podepsal v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.
3. Tato Konvence podléhá ratifikaci, přijetí nebo odsouhlasení. Ratifikační listiny a listiny o přijetí či odsouhlasení budou uloženy u Generálního tajemníka Organizace spojených národů. Regionální organizace pro hospodářskou integraci může uložit svou ratifikační listinu a listinu o přijetí či odsouhlasení, jestliže alespoň jeden z jejích členských států učinil totéž. V takovéto ratifikační listině a listině o přijetí či odsouhlasení taková organizace vyhlásí rozsah svých kompetencí v souvislosti se záležitostmi upravenými touto Konvencí. Takováto organizace bude rovněž informovat uschovatele o jakékoliv významné modifikaci rozsahu svých kompetencí.
4. K této Konvenci může volně přistoupit jakýkoliv stát nebo jakákoliv regionální organizace pro hospodářskou integraci, jejíž alespoň jeden členský stát je stranou této Konvence. Listiny o přistoupení budou uloženy u Generálního tajemníka Organizace spojených národů. V době svého přistoupení regionální organizace pro hospodářskou integraci prohlásí rozsah svých kompetencí v souvislosti se záležitostmi upravenými touto Konvencí. Takováto organizace bude rovněž informovat uschovatele o jakékoliv významné modifikaci rozsahu svých kompetencí.

*Článek 26 bis
Vztah k protokolům*

1. Tato Konvence může být doplněna jedním nebo více protokoly.
2. Aby se mohly stát stranou protokolu, stát nebo regionální organizace pro hospodářskou integraci musí být rovněž stranou této Konvence.

3. Státní strana této Konvence není vázána protokolem, pokud se nestane stranou protokolu v souladu s jeho ustanoveními.
4. Jakýkoliv protokol k této Konvenci bude vykládán společně s touto Konvencí při zohlednění účelu daného protokolu.

Článek 27

Vstup v platnost

1. Tato Konvence vstoupí v platnost devadesátého dne od data uložení čtyřicáté ratifikační listiny, listiny o přijetí, odsouhlasení nebo přistoupení. Pro účely tohoto odstavce žádná listina uložená regionální organizací pro hospodářskou integraci nebude považována za dodatečnou k listinám uloženým členskými státy takové organizace.
2. Pro každý stát nebo regionální organizaci pro hospodářskou integraci ratifikující, přijímající, odsouhlasující tuto Konvenci nebo k ní přistupující po uložení čtyřicáté listiny dokládající takovýto akt tato Konvence vstoupí v platnost třicátého dne od data uložení příslušné listiny tímto státem nebo organizací.

Článek 28

Novelizace

1. Po uplynutí pěti let od vstupu této Konvence v platnost může státní strana navrhnout novelizaci a předložit tento návrh Generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který poté sdělí návrh novelizace státním stranám a konferenci stran účastnících se Konvence za účelem zvážení návrhu a rozhodnutí o něm. Konference stran se vynasnaží dosáhnout konsensu ohledně každé novelizace. Jestliže všechny snahy o konsensus byly vyčerpány a nebylo dosaženo dohody, bude přijetí novelizace, jako poslední možnost, vyžadovat dvoutřetinovou většinu hlasů státních stran přítomných na hlasování na jednání konference stran:
2. Regionální organizace pro hospodářskou integraci v záležitostech, které spadají do jejich kompetencí, budou uplatňovat své právo hlasovat dle tohoto článku s počtem hlasů rovnajícím se počtu jejich členských států, které jsou stranami této Konvence. Takové organizace neuplatní své právo hlasovat, jestliže jejich členské státy uplatní své a naopak.
3. Na novelu přijatou v souladu s odstavcem 1 tohoto článku se vztahuje povinnost ratifikace, přijetí nebo odsouhlasení státními stranami.
4. Novela přijatá v souladu s odstavcem 1 tohoto článku vstoupí v platnost v souvislosti se státní stranou devadesát dní od data uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí či odsouhlasení takovéto novely nebo o přistoupení k ní u Generálního tajemníka Organizace spojených národů.
5. Poté, co novela vstoupí v platnost, bude závazná pro ty státní strany, které vyslovily svůj souhlas s tím, že pro ně bude závazná. Jiné státní strany budou nadále vázány ustanoveními této Konvence a všemi předchozími novelami, které ratifikovaly, přijaly či odsouhlasily.

Článek 29

Vypovězení Konvence

1. Státní strana může vypovědět tuto Konvenci na základě písemného sdělení předaného Generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů. Takové vypovězení nabude účinnosti jeden rok od data převzetí tohoto sdělení Generálním tajemníkem.
2. Regionální organizace pro hospodářskou integraci přestane být stranou této Konvence poté, co ji všechny její členské státy vypověděly.
3. Vypovězení této Konvence v souladu s odstavcem 1 tohoto článku bude mít za následek vypovězení veškerých s ní souvisejících protokolů.

Článek 30
Uschovatel a jazyky

1. Generální tajemník Organizace spojených národů je designovaným uschovatelem této Konvence.
2. Originál této Konvence, jejíž arabská, čínská, anglická, francouzská, ruská a španělská verze mají stejnou platnost, bude uložen u Generálního tajemníka Organizace spojených národů.

NA DŮKAZ ČEHOŽ níže podepsaní zplnomocnění zástupci řádně pověřeni svými příslušnými vládami tuto Konvenci podepsali.

Příloha I

Protokol o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňující Konvenci Spojených národů proti mezinárodnímu organizovanému zločinu

Preamble

Státy, které jsou stranami tohoto Protokolu,

prohlašující, že účinným krokem k zabránění a potírání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, vyžaduje komplexní mezinárodní přístup v zemích původu, tranzitu a určení, zahrnující opatření k zamezení takového obchodování, k potrestání obchodníků a k ochraně obětí takového obchodování, včetně ochrany jejich mezinárodně zaručených lidských práv,

berouce v úvahu fakt, že navzdory existenci množství mezinárodních instrumentů s pravidly a praktickými opatřeními boje s vykořisťováním osob, zejména žen a dětí, neexistuje univerzální nástroj, který by pokrýval veškeré aspekty obchodování s lidmi,

uvědomující si, že v případě absence takového instrumentu jsou osoby ohrožené obchodováním nedostatečně chráněny,

připomínající si Rezoluci Generálního shromáždění 53/111 ze dne 9. prosince 1998, ve které se shromáždění rozhodlo založit otevřený mezivládní výbor zřízení ad hoc pro účely vypracování všeobecné mezinárodní konvence proti nadnárodně organizovanému zločinu a k prodiskutování mimo jiné i mezinárodního nástroje pokrývajícího obchodování se ženami a dětmi,

jsouce přesvědčení, že doplnění Konvence Spojených národů proti mezinárodnímu organizovanému zločinu mezinárodním nástrojem pro prevenci, potírání a trestání obchodování s lidmi, zejména ženami a dětmi, bude užitečným v prevenci a boji s tímto zločinem,

usnesly se na následujícím:

I. Obecná ustanovení

Článek 1

*Vztah ke Konvenci Spojených národů
proti mezinárodnímu organizovanému zločinu*

1. Tento Protokol doplňuje Konvenci Spojených národů proti mezinárodnímu organizovanému zločinu. Bude vykládán spolu s Konvencí.

2. Ustanovení této Konvence platí na bázi vzájemnosti v tomto Protokolu, pokud není stanoveno jinak.
3. Trestné činy definované v souladu s článkem 5 tohoto Protokolu budou považovány za trestné činy definované v souladu s touto Konvencí.

Článek 2 *Definice účelu*

Účelem tohoto protokolu je:

- (a) Prevence a boj s obchodováním s lidmi se zvláštním zřetelem na ženy a děti;
- (b) Ochrana a pomoc oběťm takového obchodování, s plným ohledem na jejich lidská práva; a
- (c) Zahájení spolupráce mezi členskými státy za účelem dosažení těchto cílů.

Článek 3 *Vymezení pojmů*

Pro účely tohoto Protokolu:

- (a) „Obchodováním s lidmi,, se rozumí najímání, doprava, transfery, ukrývání nebo přijímání osob pod hrozbou nebo za použití síly nebo jiných forem nátlaku, únosem, lstí, podvodem, zneužitím pravomoci nebo situace bezbrannosti nebo za použití poskytnutí nebo získání peněz nebo prospěchu k získání souhlasu pro ovládání osoby jinou osobou, za účelem vykořisťování. Vykořisťování zahrnuje minimálně vykořisťování prostitucí jiných nebo jinými formami sexuálního vykořisťování, nucenou práci nebo službami, otroctvím nebo praktikami podobnými otroctví, nevolnictví nebo odstraňování orgánů.
- (b) Souhlas oběti obchodování s lidmi k úmyslnému vykořisťování uvedenému v odstavci (a) tohoto článku, bude neúčinný tam, kde byl použit některý z prostředků uvedených v odstavci (a);
- (c) Najímání, doprava, transfery, ukrývání nebo přijímání dítěte pro účely vykořisťování bude považováno za „obchodování s lidmi,, i v případě, že nebude zahrnovat žádný z prostředků uvedených v odstavci (a);
- (d) „Dítětem,, se rozumí jakákoliv osoba mladší osmnácti let.

Článek 4 *Rozsah použití*

Tento Protokol se použije, s výjimkami zde uvedenými, k zamezení, vyšetřování a stíhání trestných činů stanovených v souladu s článkem 5 tohoto Protokolu tam, kde tyto trestné činy jsou mezinárodní povahy a zahrnují organizované zločinecké skupiny a dále k ochraně obětí takovýchto trestných činů.

Článek 5 *Trestnost*

1. Každý členský stát přijme taková legislativní a další opatření, kterých bude zapotřebí k zavedení trestných činů spočívajících ve skutcích stanovených v článku 3 tohoto Protokolu, pokud jsou tyto spáchány mezinárodně.
2. Každý členský stát dále přijme taková legislativní a další opatření, kterých bude zapotřebí k zavedení trestných činů:
 - (a) na základě základních ustanovení svých právních systémů trestnost pokusu trestného činu stanoveného v souladu s odstavcem 1 tohoto článku;
 - (b) účastenství ve formě spolupachatelství na trestném činu stanoveném v souladu s odstavcem 1 tohoto článku;
 - (c) organizování nebo řízení jiných osob pro spáchání trestného činu stanoveného v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

II. Ochrana obětí obchodování s lidmi

Článek 6 *Pomoc a ochrana obětí obchodování s lidmi*

1. V příslušných případech a v rozsahu možném podle domácího práva se zavazuje každý členský stát chránit soukromí a identitu obětí obchodování s lidmi včetně, mimo jiné, přijetím takových právních postupů, které uchovají toto obchodování důvěrným.
2. Každý členský stát zajistí, aby jeho domácí právní nebo administrativní systém obsahoval opatření, která zajistí obětem obchodování s lidmi v příslušných případech:
 - (a) informování o příslušných soudních a administrativních postupech;
 - (b) pomoc při prezentování jejich názorů a zájmů na příslušných stupních trestního řízení proti pachatelům způsobem, který nebude ovlivňovat práva na obranu.
3. Každý členský stát přijme implementující opatření za účelem poskytnutí psychologického, psychologického a sociálního zotavení obětí obchodování s lidmi včetně, v příslušných případech ve spolupráci s nevládními organizacemi, dalšími

příslušnými organizacemi a jinými součástmi občanské společnosti a, v jednotlivých případech, poskytnutí:

- (a) příslušného bydlení;
 - (b) poradenství a informace v jednotlivých případech týkající se jejich zákonných práv, v jazyce, kterému oběti obchodování s lidmi rozumějí;
 - (c) lékařské, psychologické a materiální pomoci; a
 - (d) zaměstnání, vzdělání a školení.
- 4. Každý členský stát bude brát ohled při aplikaci ustanovení tohoto článku na věk, pohlaví a zvláštní potřeby obětí obchodování s lidmi, v jednotlivých případech na zvláštní potřeby dětí, včetně příslušného bydlení, vzdělávání a péče.
 - 5. Každý členský stát vynaloží úsilí k zajištění fyzické bezpečnosti obětí obchodování s lidmi po dobu, po kterou se nacházejí na jeho území.
 - 6. Každý členský stát zajistí, že jeho domácí právní systém bude obsahovat opatření, která umožní obětem obchodování s lidmi možnost získat náhradu za utrpěné škody.

Článek 7

Postavení obětí obchodování s lidmi v přijímacích státech

- 1. Vedle opatření přijatých podle článku 6 tohoto Protokolu, zajistí každý členský stát přijetí legislativy nebo jiných vhodných opatření tak, aby umožnil obětem obchodování s lidmi zůstat na jeho území, dočasně nebo trvale v jednotlivých případech.
- 2. Při zavádění ustanovení obsaženého v odstavci 1 tohoto článku bude brát každý členský stát příslušný ohled na humanitární a šetrné aspekty.

Článek 8

Repatriace obětí obchodování s lidmi

- 1. Členský stát, jehož státním příslušníkem je oběť obchodování s lidmi nebo ve kterém má taková osoba právo trvalého pobytu v době vstupu na území přijímacího členského státu, zajistí s řádnou péčí bezpečnost takové osoby a návrat takové osoby bez zbytečného nebo bezdůvodného odkladu.
- 2. V případě, že členský stát navrátí oběť obchodování s lidmi do členského státu, jehož je taková osoba státním příslušníkem nebo ve kterém tato osoba v době vstupu na území přijímacího členského státu měla právo trvalého pobytu, bude takový návrat proveden s ohledem na bezpečnost takové osoby a podle právních postupů souvisejících s faktem, že tato osoba je obětí obchodování s lidmi a bude pokud možno proveden na bázi dobrovolnosti.

3. Na žádost přijímacího členského státu je dožádaný členský stát bez zbytečného nebo bezdůvodného odkladu povinen ověřit, zda určitá osoba, která je obětí obchodování s lidmi jeho státním příslušníkem nebo zda má právo trvalého pobytu na jeho území v době vstupu na území přijímacího členského státu.
4. Za účelem umožnění návratu oběti obchodování s lidmi, která není vybavena řádnými dokumenty, se zavazuje členský stát, jehož je tato osoba státním příslušníkem nebo ve kterém měla tato osoba právo trvalého pobytu v době vstupu na území přijímacího členského státu, vystavit na žádost přijímacího členského státu, takové cestovní dokumenty nebo jiná oprávnění, která mohou být nezbytná k umožnění takové osobě vstupovat na jeho území.
5. Práva přiznaná obětem obchodování s lidmi na základě jakéhokoli domácího právo přijímacího členského státu zůstávají tímto článkem nedotčena.
6. Jakékoli platné dvoustranné nebo vícestranné dohody nebo ujednání, která upravují ať již zcela nebo částečně návrat obětí obchodování s lidmi, zůstávají tímto článkem nedotčena.

III. Prevence, spolupráce a další opatření

Článek 9

Prevence obchodování s lidmi

1. Členské státy stanoví komplexní postupy, programy a jiná opatření:
 - (a) k prevenci a potírání obchodování s lidmi; a
 - (b) k ochraně obětí obchodování s lidmi, zvláště žen a dětí před tím, aby se tyto osoby znovu staly oběťmi.
2. Členské státy vynaloží úsilí k přijetí opatření jako jsou výzkum, informování a mediální kampaně a sociálně-ekonomické iniciativy k prevenci a potírání obchodování s lidmi.
3. Postupy, programy a jiná opatření zavedená v souladu s tímto článkem budou v jednotlivých případech zahrnovat spolupráci s nevládními organizacemi, dalšími příslušnými organizacemi a jinými institucemi občanské společnosti.
4. Členské státy přijmou nebo posílí opatření včetně opatření na základě dvoustranné nebo vícestranné spolupráce k zmírnění faktorů, které činí osoby, zejména ženy a děti, ohroženými obchodováním, jako jsou chudoba, nezaměstnanost a nedostatek rovných příležitostí.
5. Členské státy přijmou nebo posílí legislativu nebo jiná opatření, jako jsou vzdělávací, sociální nebo kulturní opatření včetně opatření na základě dvoustranné nebo vícestranné spolupráce k odstranění potřeb, které podporují všechny formy vykořisťování osob, zvláště žen a dětí, vedoucí k obchodování.

Článek 10

Výměna informací a školení

1. Příslušné orgány členských států z oblasti právní, imigrační nebo jiné příslušné orgány budou navzájem spolupracovat prostřednictvím výměny informací, v souladu s jejich domácím právem za účelem umožnění určení:
 - (a) Zda osoby, které překračují nebo se pokusí překročit mezinárodní hranici s cestovními dokumenty patřícími jiným osobám nebo bez cestovních dokumentů, jsou pachateli nebo oběťmi obchodování s lidmi;
 - (b) typů cestovních dokumentů, které osoby použily nebo se pokusily užít k překročení mezinárodní hranice pro účely obchodování s lidmi; a
 - (c) způsobů a metod použitých organizovanými zločineckými skupinami pro účely obchodování s lidmi včetně najímání a přepravy obětí, cest a spojení mezi osobami a skupinami zapojenými v takovém obchodování a případná opatření pro jejich zjišťování.
2. Členské státy zajistí nebo posílí školení orgánů v oblasti právní, imigrační a jiných příslušných představitelů v oblasti prevence obchodování s lidmi. Toto školení by se mělo zaměřit na metody používané při prevenci takového obchodování s lidmi, stíhání obchodníků a ochrana práv obětí, včetně ochrany obětí před obchodníky. Toto školení by se také mělo týkat potřeby respektu k lidským právům a citlivých záležitostí týkajících se dětí a rozdílů mezi pohlavími a také by měla povzbudit ke spolupráci s nevládními organizacemi, jinými příslušnými organizacemi a dalšími institucemi občanské společnosti.
3. Členský stát, který obdrží informaci, bude jednat v souladu s požadavky členského státu, který tuto informaci poskytl, na niž se vztahují omezení.

Článek 11

Hraniční opatření

1. Členské státy se zavazují posílit v rámci možného rozsahu hraniční kontroly tak, jak je nutné za účelem prevence a odhalování obchodování s lidmi, přičemž mezinárodní závazky týkající se svobodného pohybu osob tím zůstávají nedotčeny.
2. Každý členský stát přijme legislativní a jiná přiměřená opatření k zabránění v maximálně možném rozsahu takovým užitím prostředků přepravy provozovaných obchodními dopravci, které jsou užívány ke spáchání trestných činů stanovených v souladu s článkem 5 tohoto Protokolu.
3. Tam, kde je to možné a bez omezení platných mezinárodních konvencí, budou taková opatření zahrnovat závazek obchodních dopravců včetně veškerých přepravních společností nebo vlastníků nebo provozovatelů jakýchkoli způsobů

- přepravy k zajištění toho, že všichni cestující jsou držiteli cestovních dokumentů požadovaných pro vstup do přijímacího státu.
4. Každý členský stát přijme nezbytná opatření v souladu se svým domácím právem ke stanovení sankcí v případech porušení závazků stanovených v odstavci 3 tohoto článku.
 5. Každý členský stát přijme taková opatření, která umožní, v souladu se svým domácím právem odepření vstupu nebo zrušení víz osob zúčastněných na spáchání trestných činů stanovených v souladu s tímto Protokolem.
 6. Bez ohledu na článek 27 této konvence, posílí členské státy spolupráci mezi orgány kontroly hranic prostřednictvím mimo jiné zřízením a údržbou přímých komunikačních kanálů.

Článek 12

Bezpečnost a kontrola dokumentů

Každý členský stát přijme taková opatření, kterých může být zapotřebí, v rámci dostupných prostředků:

- (a) zajištění toho, že cestovní dokumenty vydané tímto státem jsou takové kvality, že nemohou být snadno zneužity a nemohou být snadno padělaný nebo neoprávněně pozměněny, kopírovány nebo vystaveny; a
- (b) zajištění integrity a bezpečnosti cestovních nebo identifikačních dokumentů vystavených členským státem a k zabránění jejich neoprávněného vytvoření, vystavení a použití.

Článek 13

Pravost a platnost dokumentů

Na žádost jiného členského státu se členský stát zavazuje, v souladu se svým domácím právem, ověřit v rámci přiměřené časové doby pravost a platnost cestovních nebo identifikačních dokumentů vystavených nebo údajně vystavených jeho jménem a podezřelé z toho, že jich bylo použito k obchodování s lidmi.

IV. Závěrečná ustanovení

Článek 14

Salvátorská klauzule

1. Nic z tohoto Protokolu nemá vliv na práva, závazky a odpovědnosti států a jednotlivých osob podle mezinárodního práva, včetně mezinárodního humanitárního práva a mezinárodních zákonů o lidských právech a v jednotlivých případech, tam, kde je to aplikovatelné, podle konvence z roku 1951 a podle protokolu z roku 1967 týkajících se postavení uprchlíků tak, jak je tam uvedeno.

2. Opatření uvedená v tomto Protokolu budou vykládána a aplikována takovým způsobem, který není diskriminující k osobám na takovém základě, že se jedná o oběti obchodování s lidmi. Výklad a aplikace těchto opatření bude v souladu s mezinárodně uznávanými principy nediskriminace.

Článek 15 Řešení sporů

1. Členské státy vyvinou úsilí k tomu, aby spory, týkající se výkladu nebo aplikace tohoto Protokolu, byly vyřešeny jednáním.
2. Jakékoliv spory mezi dvěma nebo více členskými státy, týkající se výkladu nebo aplikace tohoto Protokolu, které nemohou být vyřešeny jednáním v rámci přiměřeného časového období, budou, na základě žádosti jednoho z těchto států, předloženy rozhodčímu soudu. Pokud do šesti měsíců od data požadavku o rozhodčí řízení nejsou strany schopny se shodnout na organizaci rozhodčího řízení může kterýkoli z těchto členských států odkázat řešení tohoto sporu k mezinárodnímu soudnímu dvoru na základě žádosti v souladu se statutem tohoto soudního dvora.
3. Každý z členských států může v průběhu podpisu, ratifikace, přijetí nebo schválení nebo přistoupení k tomuto Protokolu prohlásit, že nebude zavázán odstavcem 2 tohoto článku s ohledem na členský stát, který takové prohlášení učinil.
4. Jakýkoli členský stát, který učinil výhradu v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, může kdykoli tuto výhradu stáhnout na základě informace generálnímu tajemníkovi Spojených národů.

Článek 16 Podpis, ratifikace, přijetí, schválení a přistoupení

1. Tento Protokol zůstává otevřený všem státům k podpisu od 12. do 15. prosince 2000 v Palermu v Itálii a dále v ústředí Spojených národů v New Yorku do 12. prosince 2002.
2. Tento Protokol bude dále otevřen k podpisu regionálním organizacím ekonomické integrace za předpokladu, že alespoň jeden členský stát takové organizace podepsal tento Protokol v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.
3. Tento Protokol je předmětem ratifikace, přijetí nebo schválení. Dokumenty ratifikace, přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Spojených národů. Regionální organizace ekonomické integrace mohou uložit své dokumenty ratifikace, přijetí nebo schválení v případě, že alespoň jeden z jejich členských států toto učinil. V takovém dokumentu ratifikace, přijetí neb schválení uvede taková organizace rozsah svého oprávnění s ohledem na záležitosti upravené tímto Protokolem. Taková organizace bude dále informovat depozitáře o jakýchkoli důležitých změnách v rozsahu svého oprávnění.

4. Tento Protokol je otevřen pro přistoupení jakéhokoliv státu nebo jakékoliv regionální organizace ekonomické integrace, jejíž alespoň jeden členský stát je stranou tohoto Protokolu. Dokumenty o přistoupení budou uloženy u generálního tajemníka Spojených národů. V okamžiku jejího přistoupení uvede taková regionální organizace ekonomické integrace rozsah svého oprávnění s ohledem na záležitosti upravené tímto Protokolem. taková organizace bude dále informovat depozitáře o jakýchkoli důležitých změnách v rozsahu svého oprávnění.

Článek 17

Vstoupení v platnost

1. Tento Protokol nabývá platnosti devátého dne po datu uložení čtvrtého dokumentu ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení, s výjimkou toho případu, že nenabude platnosti předtím, než nabude platnosti tato Konvence. Pro účely tohoto odstavce žádná listina uložená regionální organizací ekonomické integrace nebude počítána jako další k těm, které budou uloženy členskými státy takové organizace.
2. Pro každý stát nebo regionální organizaci ekonomické integrace, která ratifikuje, přijme, schválí nebo přistoupí k tomuto Protokolu po uložení čtvrtého dokumentu o takovém úkonu, nabude tento Protokol platnosti třicátého dne po uložení takovým členským státem nebo organizací příslušného dokumentu nebo dne, kdy tento Protokol nabude platnosti podle odstavce 1 tohoto článku, podle toho, co nastane později.

Článek 18

Dodatky

1. Po uplynutí pěti let ode dne, kdy tento Protokol nabude platnosti, může členský stát navrhnout dodatek k tomuto Protokolu a uložit ho u generálního tajemníka Spojených národů, který na základě toho projedná navržený dodatek se členskými státy a na konferenci signatářů této Konvence za účelem posouzení rozhodnutí o návrhu. Členské státy tohoto Protokolu, které se sejdou na konferenci stran, vynaloží veškeré úsilí k dosažení konsensu o každém dodatku. V případě, že veškeré úsilí dosáhnout konsensu bylo vyčerpáno a nebylo dosaženo dohody, bude zapotřebí k platnosti tohoto dodatku jako poslední možnosti nutné dosažení dvoutřetinové většiny při hlasování členských států tohoto Protokolu na schůzce konference stran.
2. Regionální organizace ekonomické integrace v záležitostech v rámci jejich pravomoci budou vykonávat své volební právo podle tohoto článku s příslušným počtem hlasů, který je roven počtu jejich členských států, které jsou stranami tohoto Protokolu. Takové organizace nebudou vykonávat své volební právo v případě, že své volební právo vykonávají jejich členské státy a naopak.
3. Dodatek přijatý v souladu s odstavcem 1 tohoto článku podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení ze strany členských států.

4. Dodatek přijatý v souladu s odstavcem 1 tohoto článku nabude platnosti pro členský stát devadesát dnů po datu, kdy bude u generálního tajemníka Spojených národů uložen dokument o ratifikaci, přijetí nebo schválení takového dodatku.
5. Poté, co dodatek nabude platnosti, bude zavazovat ty členské státy, které vyjádřily svůj souhlas k tomu, aby jím byly zavázány. Ostatní členské státy budou pak vázány ustanoveními tohoto Protokolu a jakýmkoli dřívějšími dodatky, které tyto státy ratifikovaly, přijaly nebo schválily.

Článek 19

Výpověď

1. Členský stát může tento Protokol vypovědět písemným sdělením zaslaným generálnímu tajemníkovi Spojených národů. Taková výpověď nabývá účinnosti jeden rok po datu, kdy tuto výpověď obdrží generální tajemník.
2. Regionální organizace ekonomické integrace může přestat být stranou tohoto Protokolu poté, co všechny její členské státy tento Protokol vypověděly.

Článek 20

Depozitář a jazyky

1. Generální tajemník Spojených národů je jmenován depozitářem tohoto Protokolu.
2. Originál tohoto Protokolu, jehož texty v arabštině, čínštině, angličtině, francouzštině, ruštině a španělštině jsou stejně autentickými, bude uložen u generálního tajemníka Spojených národů.

NA DŮKAZ VÝŠE UVEDENÉHO níže podepsaní zplnomocnění zástupci, kteří jsou řádně oprávněni svými příslušnými vládami, podepsali tento Protokol.

Příloha II

Protokol proti pašování migrantů po souši, mořem a vzduchem, doplňující Konvenci Spojených národů proti mezinárodnímu organizovanému zločinu

Preamble

Státy, které jsou stranami tohoto Protokolu,

prohlašující, že účinným krokem k zabránění a potírání pašování migrantů po souši, mořem a vzduchem, vyžaduje komplexní mezinárodní přístup včetně spolupráce, výměny informací a jiných vhodných opatření včetně socioekonomických opatření na národní, regionální a mezinárodní úrovni,

připomínající si Rezoluci Generálního shromáždění 54/212 ze dne 22. prosince 1999, ve které shromáždění vybízelo na Členské státy a systém Spojených národů k posílení mezinárodní spolupráce v oblasti mezinárodní migrace a k pokroku za účelem vyřešení základních příčin migrace, zvláště těch, které se týkají chudoby a k maximalizaci výhod mezinárodní migrace zúčastněných a k posílení tam, kde je to vhodné, meziregionálních, regionálních a subregionálních mechanismů při pokračování řešení otázky migrace a rozvoje,

uvědomující si potřebu poskytnout migrantům lidské zacházení a plnou ochranu jejich práv,

berouce v úvahu fakt, že navzdory práci učiněné na jiných mezinárodních fórech neexistuje univerzální nástroj, který by pokrýval veškeré aspekty pašování migrantů a jiné související otázky,

uvědomující si významný nárůst činností organizovaných zločineckých skupin při pašování migrantů a jiných souvisejících trestních činností uvedených v tomto Protokolu, které přinášejí velkou újmu dotčených států.

dále si uvědomující, že pašování migrantů může ohrozit životy nebo bezpečnost migrantů, kterých se týká,

připomínající si Rezoluci Generálního shromáždění 53/111 ze dne 9. prosince 1998, ve které se shromáždění rozhodlo založit otevřený mezivládní výbor zřízení ad hoc pro účely vypracování všeobecné mezinárodní konvence proti nadnárodně organizovanému zločinu a k prodiskutování mimo jiné i mezinárodního nástroje pokrývajícího nezákonné obchodování a transport migrantů, včetně transportu po moři,

jsouce přesvědčení, že doplnění Konvence Spojených národů proti mezinárodnímu organizovanému zločinu mezinárodním nástrojem pro prevenci, potírání a trestání obchodování s lidmi, zejména ženami a dětmi, bude užitečným v prevenci a boji s tímto zločinem,

usnesly se na následujícím:

I. Obecná ustanovení

Článek 1

Vztah ke Konvenci Spojených národů proti mezinárodnímu organizovanému zločinu

1. Tento Protokol doplňuje Konvenci Spojených národů proti mezinárodnímu organizovanému zločinu. Bude vykládán spolu s Konvencí.
2. Ustanovení této Konvence platí na bázi vzájemnosti v tomto Protokolu, pokud není stanoveno jinak.
3. Trestné činy definované v souladu s článkem 5 tohoto Protokolu budou považovány za trestné činy definované v souladu s touto Konvencí.

Článek 2

Vymezení účelu

Účelem tohoto Protokolu je zamezit a bojovat s pašováním migrantů a zakotvit spolupráci mezi členskými státy s tímto účelem při ochraně práv pašovaných migrantů.

Článek 3

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto Protokolu:

- (a) „Pašováním migrantů,, se rozumí zprostředkování, za účelem získání ať již přímo nebo nepřímo, finančního nebo jiného hmotného prospěchu z ilegálního vstupu osoby do členského státu, jehož tato osoba není státním občanem nebo tam nemá trvalý pobyt;
- (b) „Ilegálním vstupem,, se rozumí překročení hranic bez splnění nutných požadavků pro legální vstup do přijímacího státu;
- (c) „Padělaným cestovním nebo identifikačním dokumentem,, se rozumí jakýkoli cestovní nebo identifikační dokument:
 - (i) který byl zfalšován nebo pozměněn jakýmkoli podstatným způsobem osobou odlišnou od osoby nebo úřadu, který je řádně oprávněn vyrábět nebo vystavovat cestovní nebo identifikační dokumenty jménem státu; nebo
 - (ii) který byl nesprávně vystaven nebo získán v důsledku omylu, korupce nebo nátlaku nebo jakýmkoli jiným nezákonným způsobem; nebo

(iii) který byl použit osobou odlišnou od oprávněného držitele;

(d) „Plavidlem,, se rozumí jakýkoli druh vodního dopravního prostředku, včetně nevýtlakových plavidel a hydroplánů použitých nebo způsobilých k použití jako dopravní prostředek na vodě, s výjimkou válečné lodě, pomocných námořních zařízení nebo jiných plavidel vlastněných nebo provozovaných státem a používaných v době své existence pouze k vládním nekomerčním službám.

Článek 4 Rozsah použití

Tento Protokol se použije, s výjimkami zde uvedenými, k zamezení, vyšetřování a stíhání trestných činů stanovených v souladu s článkem 6 tohoto Protokolu tam, kde tyto trestné činy jsou mezinárodní povahy a zahrnují organizované zločinecké skupiny a dále k ochraně práv, osob, které byly předmětem takovýchto trestných činů.

Článek 5 Trestní odpovědnost migrantů

Migranti nebudou podléhat trestnímu stíhání podle tohoto Protokolu v důsledku skutečnosti, že byly objekty jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu

Článek 6 Trestnost

1. Každý členský stát přijme taková legislativní a jiná opatření, kterých může být zapotřebí ke stanovení následujících trestných činů, pokud jsou tyto spáchány mezinárodně a za účelem získání přímo nebo nepřímo finančního nebo jiného hmotného prospěchu:
 - (a) pašování migrantů;
 - (b) v případě, že je spácháno pro účely umožnění pašování migrantů:
 - (i) výroba falešných cestovních nebo identifikačních dokumentů;
 - (ii) zajištění, poskytnutí nebo držba takového dokumentu;
 - (c) umožnění osobě, která není státním příslušníkem nebo držitelem oprávnění k trvalému pobytu zůstat ve státě bez splnění nezbytných požadavků stanovených pro legální pobyt ve státě za použití prostředků uvedených pod písmenem (b) tohoto odstavce nebo jakýmkoli jiným nezákonným způsobem.

2. Každý členský stát se dále zavazuje přijmout taková legislativní a jiná opatření, kterých může být zapotřebí pro stanovení následujících trestných činů:
- (a) na základě základních ustanovení svých právních systémů trestnost pokusu trestného činu stanoveného v souladu s odstavcem 1 tohoto článku;
 - (b) účastenství ve formě spolupachatelství na trestném činu stanoveném v souladu s odstavcem 1 (a), (b) (i) nebo (c) tohoto článku a na základě základních ustanovení svých právních systémů účastenství ve formě spolupachatelství na trestném činu stanoveném v souladu s odstavcem 1 (b), (ii) nebo (c) tohoto článku;
 - (c) organizování nebo řízení jiných osob pro spáchání trestného činu stanoveného v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.
3. Každý členský stát se dále zavazuje přijmout taková legislativní a jiná opatření, kterých může být zapotřebí pro stanovení takových přitěžujících okolností u trestných činů stanovených v souladu s odstavcem 1 (a), (b) (i) nebo (c) tohoto článku a na základě základních ustanovení svých právních systémů u trestných činů stanovených v souladu s odstavcem 2 (b) a (c) (ii) tohoto článku u následujících okolností:
- (a) které ohrozí nebo mohou ohrozit životy nebo bezpečnost migrantů, kterých se týkají; nebo
 - (b) které znamenají nehumánní nebo degradující zacházení včetně vykořisťování takových migrantů.
4. Žádné z ustanovení tohoto Protokolu nezabývá členský stát možnosti přijmout opatření proti osobě, jejíž jednání zakládá trestný čin podle vnitrostátního práva členského státu.

II. Pašování migrantů po vodě

Článek 7 Spolupráce

Členské státy se zavazují spolupracovat v maximálním možném rozsahu při zamezení a potírání pašování migrantů po vodě v souladu s mezinárodním námořním právem.

Článek 8 Opatření proti pašování migrantů po vodě

1. Členský stát, který má důvodné podezření, že plavidlo, které pluje pod jeho vlajkou nebo pod jeho registrací, které však k tomuto státu nepřísluší nebo takové, ačkoli pluje pod cizí vlajkou nebo odmítá vlajku ukázat a přísluší ve skutečnosti k tomuto členskému státu a je považováno za zapojené na pašování migrantů po vodě, může požádat o pomoc ostatních členských států při potlačování užívání plavidel k tomuto účelu. Členské státy takto požádané se zavazují poskytnout takovou pomoc v rozsahu možném v rámci jejich prostředků.
2. Členský stát, který má důvodné podezření, že plavidlo vykonávající volnou plavbu v souladu s mezinárodním právem a plující pod vlajkou nebo pod registrací jiného členského státu, je považováno za zapojené na pašování migrantů po vodě, může v tomto smyslu uvědomit stát vlajky a požádat o potvrzení registrace a v případě, že je tato potvrzena, požádat o oprávnění od státu vlajky k přijetí příslušných opatření týkajících se tohoto plavidla. Stát vlajky může udělit oprávnění žádajícímu státu mimo jiné k:
 - (a) vstupu na palubu tohoto plavidla;
 - (b) prohlídce plavidla; a
 - (c) v případě, že je nalezen důkaz o tom, že toto plavidlo je zapojeno v pašování migrantů po vodě, přijmout příslušná opatření týkající se tohoto plavidla a osob a nákladu na palubě dle oprávnění státu vlajky.
3. Členský stát, který přijal některá z opatření v souladu s odstavcem 2 tohoto článku bude bezodkladně informovat zúčastněný stát vlajky o výsledcích takových opatření.
4. Členský stát se zavazuje bezodkladně odpovědět na žádost od jiného členského státu o určení zda plavidlo, které uvádí registraci tohoto členského státu nebo plující pod jeho vlajkou je oprávněno tak činit a na požadavek pro oprávnění učiněný v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.
5. Stát vlajky může v souladu s článkem 7 tohoto Protokolu předmět svého oprávnění vázat na splnění podmínek, které mají být sjednány mezi tímto státem a státem, který vznáší požadavek, včetně podmínek týkajících se odpovědnosti a rozsahu účinných opatření, která mají být přijata. Členský stát se zavazuje nepřijmout jakákoli další opatření bez výslovného oprávnění státu vlajky s výjimkou těch opatření, která jsou nutná za účelem odvrácení bezprostředního nebezpečí hrozícího životům osob nebo těch, která jsou odvozena od příslušných dvoustranných nebo vícestranných dohod.
6. Každý členský stát jmenuje orgán nebo tam, kde je to nezbytné, orgány k přijímání a vydávání odpovědí na požadavky o pomoc, pro potvrzení registrace nebo práva plavidla plout pod jeho vlajkou a ke schvalování podniknutí příslušných opatření.

Takové jmenování bude sděleno prostřednictvím generálního tajemníka ostatním členským státům do jednoho měsíce od jeho jmenování.

7. Členský stát, který má důvodné podezření, že plavidlo je zapojeno v pašování migrantů po vodě a je bez státní příslušnosti nebo může být považováno za plavidlo bez státní příslušnosti, může vstupovat na palubu a prohlížet takové plavidlo. V případě, že jsou nalezeny důkazy potvrzující toto podezření, zavazuje se členský stát přijmout příslušná opatření v souladu s příslušným domácím a mezinárodním právem.

Článek 9 *Ustanovení o ochranných opatřeních*

1. Tam, kde členský stát přijme opatření proti plavidlu v souladu s článkem 8 tohoto Protokolu, zavazuje se:
 - (a) zajistit bezpečnost a humánní zacházení s osobami na palubě;
 - (b) brát náležitý ohled na potřebu neohrozit bezpečnost plavidla nebo jeho nákladu;
 - (c) brát náležitý ohled na potřebu neohrozit obchodní nebo právní zájmy státu vlajky nebo jakéhokoli jiného zúčastněného státu;
 - (d) zajistit v rámci dostupných prostředků, že veškerá přijatá opatření v souvislosti s plavidlem jsou šetrná k životnímu prostředí.
2. Tam, kde pro důvody k opatřením přijatým v souladu s článkem 8 tohoto Protokolu nebudou nalezeny důkazy, bude takovému plavidlu poskytnuta náhrada za veškeré utrpěné ztráty a škody, za předpokladu, že se plavidlo nedopustilo jiného skutku, který by ospravedlňoval přijatá opatření.
3. Veškerá opatření přijatá, podniknutá nebo zavedená v souladu s touto kapitolou budou brát řádný ohled na potřebu neporušit nebo nepoškodit:
 - (a) práva a závazky a výkon soudní pravomoci pobřežních států v souladu s mezinárodním námořním právem; nebo
 - (b) oprávnění státu vlajky vykonávat soudní pravomoc a kontrolu ve správních, technických a sociálních záležitostech týkajících se plavidla.

4. Jakákoli opatření přijatá na základě této kapitoly budou prováděna pouze válečnými plavidly nebo vojenskými letadly nebo jinými plavidly nebo letadly jasně označenými a identifikovatelnými jako lodě a letadla sloužící vládě a oprávněná k takovým opatřením.

III. Prevence, spolupráce a další opatření

Článek 10 Informace

1. Bez omezení článků 27 a 28 této Konvence se zavazují členské státy zvláště ty, které mají hranice nebo se nacházejí na cestách, po kterých jsou migranti pašováni, pro účely dosažení cílů tohoto Protokolu vzájemně vyměňovat v souladu s jejich příslušnými domácími právními a administrativními systémy, příslušné informace o záležitostech jako jsou:
 - (a) body nalodění a určení, trasy, přepravci a způsoby transportu, u kterých je známo nebo u kterých existuje podezření, že jsou užívány organizovanými zločineckými skupinami, které se dopouštějí jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu;
 - (b) totožnost a metody organizací nebo organizovaných zločineckých skupin o kterých je známo nebo u kterých existuje podezření, že se dopouštějí jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu;
 - (c) pravost a řádné formy cestovních dokumentů vydaných členským státem a o krádežích nebo souvisejících zneužití čistých cestovních nebo identifikačních dokumentů;
 - (d) prostředky a metody utajování a transportu osob, neoprávněné pozměňování, reprodukce nebo nabývání nebo jiné zneužití cestovních nebo identifikačních dokumentů použitých při jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu a způsobech jejich odhalování;
 - (e) legislativní zkušenosti a praxe a opatření k prevenci a potírání jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu; a
 - (f) vědecké a technologické informace použité k posílení práva a ke zlepšení jiných možností prevence, odhalování a vyšetřování jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu a ke stíhání zúčastněných osob.

2. Členský stát, který získá informaci bude jednat v souladu se všemi požadavky členského státu, který vyslal tuto informaci, která stanoví omezení pro její použití.

Článek 11 *Hraniční opatření*

1. Členské státy se zavazují posílit v rámci možného rozsahu hraniční kontroly tak, jak je nutné za účelem prevence a odhalování obchodování s lidmi, přičemž mezinárodní závazky týkající se svobodného pohybu osob tím zůstávají nedotčeny.
2. Každý Členský stát přijme legislativní a jiná přiměřená opatření k zabránění v maximálně možném rozsahu takovým užitím prostředků přepravy provozovaných obchodními dopravci, které jsou užívány ke spáchání trestných činů stanovených v souladu s článkem 5 tohoto Protokolu.
3. Tam, kde je to možné a bez omezení platných mezinárodních konvencí, budou taková opatření zahrnovat závazek obchodních dopravců včetně veškerých přepravních společností nebo vlastníků nebo provozovatelů jakýchkoli způsobů přepravy k zajištění toho, že všichni cestující jsou držiteli cestovních dokumentů požadovaných pro vstup do přijímacího státu.
4. Každý členský stát přijme nezbytná opatření v souladu se svým domácím právem ke stanovení sankcí v případech porušení závazků stanovených v odstavci 3 tohoto článku.
5. Každý členský stát přijme taková opatření, která umožní, v souladu se svým domácím právem odepření vstupu nebo zrušení víz osob zúčastněných na spáchání trestných činů stanovených v souladu s tímto Protokolem.
6. Bez ohledu na článek 27 této konvence, posílí členské státy spolupráci mezi orgány kontroly hranic prostřednictvím mimo jiné zřízením a údržbou přímých komunikačních kanálů.

Článek 12 *Bezpečnost a kontrola dokumentů*

Každý Členský stát přijme taková opatření, kterých může být zapotřebí, v rámci dostupných prostředků:

- (a) zajištění toho, že cestovní dokumenty vydané tímto státem jsou takové kvality, že nemohou být snadno zneužity a nemohou být snadno padělány nebo neoprávněně pozměněny, kopírovány nebo vystaveny; a
- (b) zajištění integrity a bezpečnosti cestovních nebo identifikačních dokumentů vystavených členským státem a k zabránění jejich neoprávněného vytvoření, vystavení a použití.

Článek 13

Pravost a platnost dokumentů

Na žádost jiného členského státu se členský stát zavazuje, v souladu se svým domácím právem, ověřit v rámci přiměřené časové doby pravost a platnost cestovních nebo identifikačních dokumentů vystavených nebo údajně vystavených jeho jménem a podezřelé z toho, že jich bylo použito k obchodování s lidmi.

Článek 14

Školení a technická spolupráce

1. Členské státy posílí specializovaná školení pro imigrační a jiné příslušné úředníky při prevenci jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu a pro humánní zacházení s migranty, kteří byli předmětem takového jednání při respektování jejich práv tak, jak jsou stanovena v tomto Protokolu.
2. Členské státy budou spolupracovat navzájem a s příslušnými mezinárodními organizacemi, nevládními organizacemi, jinými příslušnými organizacemi a dalšími institucemi občanské společnosti tak, jak je zapotřebí při zajištění příslušného školení personálu na jejich území pro prevenci, potírání a vymýcení jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu a k ochraně práv migrantů, kteří byli předmětem takového jednání. Takové školení bude zahrnovat:
 - (a) zlepšení bezpečnosti a kvality cestovních dokumentů;
 - (b) odhalování a zjišťování padělaných cestovních nebo identifikačních dokumentů;
 - (c) shromažďování kriminálních poznatků týkajících se identifikace organizovaných zločineckých skupin o kterých je známo, nebo které jsou podezřelé ze zapojení v jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu, o metodách použitých pro přepravu pašovaných migrantů, zneužití cestovních nebo identifikačních dokumentů pro účely jednání uvedeného v článku 6 a o prostředcích utajování užívaných při pašování migrantů;
 - (d) zlepšení postupů odhalování pašovaných osob na běžných a neběžných bodech vstupu a výstupu;
 - (e) lidské zacházení s migranty a ochrana jejich práv tak, jak je uvedeno v tomto Protokolu.

3. Členské státy s příslušnými znalostmi zajistí poskytnutí technické asistence států, které jsou často zeměmi původu nebo tranzitu pro osoby, které jsou předmětem jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu. Členské státy vynaloží veškeré úsilí k poskytnutí potřebných zdrojů jako jsou vozidla, počítačové systémy a čtecí zařízení pro dokumenty k potírání jednání uvedeného v článku 6.

Článek 15

Další preventivní opatření

1. Každý členský stát se zavazuje přijmout opatření k zajištění poskytování nebo posílení informačních programů za účelem zvýšení veřejného povědomí o skutečnosti, že jednání uvedené v článku 6 tohoto protokolu je trestnou činností často páchanou organizovanými zločineckými skupinami za účelem zisku, a že toto představuje vážná rizika pro zúčastněné migranty.
2. V souladu s článkem 31 této Konvence se zavazují členské státy spolupracovat v oblasti veřejné informovanosti za účelem zamezení případným migrantům stát se oběťmi organizovaných zločineckých skupin.
3. Každý členský stát zavede nebo posílí dle potřeby rozvojové programy a spolupráci na národní, regionální a mezinárodní úrovni, která bude brát v úvahu socioekonomická fakta migrace se zvláštním důrazem na ekonomicky a sociálně postižené oblasti za účelem potírání kořenů socioekonomických důvodů pašování migrantů, jako jsou chudoba a nezaměstnanost.

Článek 16

Ochranná a asistenční opatření

1. Při provádění tohoto Protokolu se zavazuje každý členský stát přijmout, v souladu se svými závazky podle mezinárodního práva, veškerá příslušná opatření včetně legislativních, pokud to bude zapotřebí, za účelem uchování a ochrany práv osob, které jsou předmětem jednání uvedených v článku 6 tohoto Protokolu tak, jak jsou dodržována podle platného mezinárodního práva zejména práva na život a práva nebýt předmětem mučení nebo jiného krutého, nelidského nebo degradujícího zacházení nebo trestu.
2. Každý členský stát přijme veškerá příslušná opatření k umožnění příslušné ochrany migrantů proti násilí, které na ně může být vyvíjeno, ať už ze strany jednotlivců nebo skupin, z důvodu toho, že byly předmětem jednání v článku 6 tohoto Protokolu.
3. Každý členský stát se zavazuje poskytnout příslušnou asistenci migrantům, jejichž život nebo bezpečnost byly ohroženy z důvodu, který je předmětem jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu.

4. Při aplikaci ustanovení tohoto článku se členské státy zavazují přihlížet ke zvláštním potřebám žen a dětí.
5. V případě zadržení osoby, která byla předmětem jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu, zavazuje se každý členský stát jednat se svými závazky na základě Vídeňské konvence o konzulárních vztazích tam, kde je to možné, včetně neodkladného informování zúčastněné osoby o ustanoveních týkajících se správy a kontaktu s konzulárními úředníky.

Článek 17 *Dohody a ujednání*

Členské státy zváží uzavření oboustranných nebo regionálních dohod nebo operativních ujednání nebo souhlasů týkajících se:

- (a) stanovení nejvhodnějších a nejúčinnějších opatření pro zamezení a potírání jednání stanovených ve článku 6 tohoto protokolu; nebo
- (b) posílení ustanovení tohoto Protokolu mezi nimi.

Článek 18 *Návrat pašovaných migrantů*

1. Každý členský stát souhlasí s tím, že zajistí a umožní bez zbytečného nebo neodůvodněného odkladu návrat osoby, která byla předmětem jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu, a která je jeho státním příslušníkem, nebo která má právo trvalého pobytu na jeho území v okamžiku návratu.
2. Každý členský stát zváží možnost ulehčení a přijetí návratu osoby, která byla předmětem jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu, a která měla právo trvalého pobytu na území tohoto členského státu v době vstupu do přijímacího státu v souladu s jeho domácím právem.
3. Na žádost přijímacího členského státu se zavazuje dožádaný členský stát bez zbytečného nebo neodůvodněného odkladu ověřit, zda osoba, která byla předmětem jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu, byla státním občanem tohoto státu nebo zda měla právo trvalého pobytu na území tohoto státu.

4. Za účelem ulehčení zajištění návratu osoby, která byla předmětem jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu, a která není vybavena řádnými dokumenty, souhlasí členský stát, jehož je taková osoba státním občanem nebo v němž má taková osoba právo trvalého pobytu, s tím, že vystaví, na žádost přijímacího členského státu takové cestovní dokumenty nebo jiné oprávnění, které může být zapotřebí k umožnění takové osobě cestovat nebo se vrátit na jeho území.
5. Každý členský stát, který se účastní návratu osoby, která byla předmětem jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu, přijme příslušná opatření k tomu, aby návrat byl proveden řádným způsobem a s náležitou péčí s ohledem na bezpečnost a důstojnost takové osoby.
6. Členské státy budou spolupracovat s příslušnými mezinárodními organizacemi při provádění tohoto článku.
7. Tímto článkem zůstávají nedotčena jakákoli práva udělená osobám, které byly předmětem jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu, na základě domácího práva přijímacího členského státu.
8. Tímto článkem zůstávají nedotčeny jakékoli závazky vzniklé na základě jakýchkoli dalších platných mezinárodních smluv, dvoustranných nebo vícestranných nebo jakýchkoli jiných prováděcích dohod nebo ujednání, kterými se řídí, ať již zcela nebo částečně, návrat osob, které byly předmětem jednání uvedeného v článku 6 tohoto Protokolu.

IV. Závěrečná ustanovení

Článek 19

Salvátorská klauzule

1. Nic z tohoto Protokolu nemá vliv na práva, závazky a odpovědnosti států a jednotlivých osob podle mezinárodního práva, včetně mezinárodního humanitárního práva a mezinárodních zákonů o lidských právech a v jednotlivých případech, tam, kde je to aplikovatelné, podle konvence z roku 1951 a podle protokolu z roku 1967 týkajících se postavení uprchlíků tak, jak je tam uvedeno.
2. Opatření uvedená v tomto Protokolu budou vykládána a aplikována takovým způsobem, který není diskriminující k osobám na takovém základě, že se jedná o oběti obchodování s lidmi. Výklad a aplikace těchto opatření bude v souladu s mezinárodně uznávanými principy nediskriminace.

Článek 20

Řešení sporů

1. Členské státy vyvinou úsilí k tomu, aby spory, týkající se výkladu nebo aplikace tohoto Protokolu, byly vyřešeny jednáním.
2. Jakékoliv spory mezi dvěma nebo více členskými státy, týkající se výkladu nebo aplikace tohoto Protokolu, které nemohou být vyřešeny jednáním v rámci přiměřeného časového období, budou, na základě žádosti jednoho z těchto států, předloženy rozhodčímu soudu. Pokud do šesti měsíců od data požadavku o rozhodčí řízení nejsou strany schopny se shodnout na organizaci rozhodčího řízení může kterýkoli z těchto členských států odkázat řešení tohoto sporu k mezinárodnímu soudnímu dvoru na základě žádosti v souladu se statutem tohoto soudního dvora.
3. Každý z členských států může v průběhu podpisu, ratifikace, přijetí nebo schválení nebo přistoupení k tomuto Protokolu prohlásit, že nebude zavázán odstavcem 2 tohoto článku s ohledem na členský stát, který takové prohlášení učinil.
4. Jakýkoli členský stát, který učinil výhradu v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, může kdykoli tuto výhradu stáhnout na základě informace generálnímu tajemníkovi Spojených národů.

Článek 21

Podpis, ratifikace, přijetí, schválení a přistoupení

1. Tento Protokol zůstává otevřený všem státům k podpisu od 12. do 15. prosince 2000 v Palermu v Itálii a dále v ústředí Spojených národů v New Yorku do 12. prosince 2002.
2. Tento Protokol bude dále otevřen k podpisu regionálním organizacím ekonomické integrace za předpokladu, že alespoň jeden členský stát takové organizace podepsal tento Protokol v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.
3. Tento Protokol je předmětem ratifikace, přijetí nebo schválení. Dokumenty ratifikace, přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Spojených národů. Regionální organizace ekonomické integrace mohou uložit své dokumenty ratifikace, přijetí nebo schválení v případě, že alespoň jeden z jejich členských států toto učinil. V takovém dokumentu ratifikace, přijetí neb schválení uvede taková organizace rozsah svého oprávnění s ohledem na záležitosti upravené tímto Protokolem. Taková organizace bude dále informovat depozitáře o jakýchkoli důležitých změnách v rozsahu svého oprávnění.
4. Tento Protokol je otevřen pro přistoupení jakéhokoliv státu nebo jakéhokoliv regionální organizace ekonomické integrace, jejíž alespoň jeden členský stát je stranou tohoto Protokolu. Dokumenty o přistoupení budou uloženy u generálního tajemníka spojených národů. V okamžiku jejího přistoupení uvede taková regionální organizace ekonomické integrace rozsah svého oprávnění s ohledem na záležitosti upravené tímto Protokolem. taková organizace bude dále informovat depozitáře o jakýchkoli důležitých změnách v rozsahu svého oprávnění.

Článek 22
Vstoupení v platnost

1. Tento Protokol nabývá platnosti devátého dne po datu uložení čtvrtého dokumentu ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení, s výjimkou toho případu, že nenabude platnosti předtím, než nabude platnosti tato Konvence. Pro účely tohoto odstavce žádná listina uložená regionální organizací ekonomické integrace nebude počítána jako další k těm, které budou uloženy členskými státy takové organizace.
2. Pro každý stát nebo regionální organizaci ekonomické integrace, která ratifikuje, přijme, schválí nebo přistoupí k tomuto Protokolu po uložení čtvrtého dokumentu o takovém úkonu, nabude tento Protokol platnosti třicátého dne po uložení takovým členským státem nebo organizací příslušného dokumentu nebo dne, kdy tento Protokol nabude platnosti podle odstavce 1 tohoto článku, podle toho, co nastane později.

Článek 23
Dodatky

1. Po uplynutí pěti let ode dne, kdy tento Protokol nabude platnosti, členský stát navrhnout dodatek k tomuto Protokolu a uložit ho u generálního tajemníka Spojených národů, který na základě toho projedná navržený dodatek se členskými státy a na konferenci signatářů této Konvence za účelem posouzení rozhodnutí o návrhu. Členské státy tohoto Protokolu, které se sejdou na konferenci stran, vynaloží veškeré úsilí k dosažení konsensu o každém dodatku. V případě, že veškeré úsilí dosáhnout konsensu bylo vyčerpáno a nebylo dosaženo dohody, bude zapotřebí k platnosti tohoto dodatku jako poslední možnosti nutné dosažení dvoutřetinové většiny při hlasování členských států tohoto Protokolu na schůzce konference stran.
2. Regionální organizace ekonomické integrace v záležitostech v rámci jejich pravomoci budou vykonávat své volební právo podle tohoto článku s příslušným počtem hlasů, který je roven počtu členských států, které jsou stranami tohoto Protokolu. Takové organizace nebudou vykonávat své volební právo v případě, že své volební právo vykonávají jejich členské státy a naopak.
3. Dodatek přijatý v souladu s odstavcem 1 tohoto článku podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení ze strany členských států.
4. Dodatek přijatý v souladu s odstavcem 1 tohoto článku nabude platnosti pro členský stát devadesát dnů po datu, kdy bude u generálního tajemníka Spojených národů uložen dokument o ratifikaci, přijetí nebo schválení takového dodatku.
5. Poté, co dodatek nabude platnosti, bude zavazovat ty členské státy, které vyjádřily svůj souhlas k tomu, aby jím byly zavázány. Ostatní členské státy budou pak vázány ustanoveními tohoto Protokolu a jakýmkoli dřívějšími dodatky, které tyto státy ratifikovaly, přijaly nebo schválily.

Článek 24
Výpověď

1. Členský stát může tento Protokol vypovědět písemným sdělením zaslaným generálnímu tajemníkovi Spojených národů. Taková výpověď nabývá účinnosti jeden rok po datu, kdy tuto výpověď obdrží generální tajemník.
2. Regionální organizace ekonomické integrace může přestat být stranou tohoto Protokolu poté, co všechny její členské státy tento Protokol vypověděly.

Článek 25
Depozitář a jazyky

1. Generální tajemník Spojených národů je jmenován depozitářem tohoto Protokolu.
2. Originál tohoto Protokolu, jehož texty v arabštině, čínštině, angličtině, francouzštině, ruštině a španělštině jsou stejně autentickými, bude uložen u generálního tajemníka Spojených národů.

NA DŮKAZ VÝŠE UVEDENÉHO níže podepsaní zplnomocnění zástupci, kteří jsou řádně oprávněni svými příslušnými vládami, podepsali tento Protokol.

(Zákony přijaté shodně s hlavou VI Smlouvy o Evropské Unii)

**SPOLEČNÝ POSTUP
z 21. prosince 1998
přijatý Radou na základě Článku K3 Smlouvy o Evropské Unii,
o tom, že trestným činem je účast ve zločinecké organizaci
v členských státech Evropské unie**

(98/733/JHA)

RADA EVROPSKÉ UNIE

s ohledem na Smlouvu o Evropské Unii a především na její článek K3 (2)(b),

s ohledem na zprávu o organizovaném zločinu na vysoké úrovni, schválené Evropskou radou na jednání v Amsterdamu ve dnech 16. a 17. července 1997 a především v Doporučení č. 17 akčního plánu,

přičemž Rada rozhoduje, že vážnost a vývoj určitých forem organizovaného zločinu vyžaduje upevnění spolupráce mezi členskými státy Evropské Unie, především s ohledem na následující zločiny: nekalé obchodování s drogami, nekalé obchodování s lidmi, terorismus, nekalé obchodování s uměleckými díly, praní peněz, vážné hospodářské zločiny, vydírání a ostatní násilné činy proti životu, fyzické integritě nebo svobodě osoby, nebo vytváření kolektivního nebezpečí pro osoby,

přičemž, aby bylo možné reagovat na různé vyhrůžky, se kterými jsou členské státy konfrontovány, je nezbytný společný postup k účasti na aktivitách zločineckých organizací,

přičemž členské státy budou usilovat při zavádění tohoto společného postupu o aplikaci nebo o podporu opatření vztahujících se k ochraně svědků a/nebo jedinců, kteří spolupracují se soudním řízením v boji proti mezinárodnímu organizovanému zločinu, předloženého v rezolucích Rady z 23. listopadu 1995 ⁽²⁾ a 20. prosince 1996 ⁽³⁾,

zdůrazňuje svoji důvěru ve strukturu a fungování právních systémů členských států a v jejich schopnost ručit za spravedlivý soud,

přičemž členské státy mají v úmyslu zajistit, že ti, kdo se účastní činnosti zločineckých organizací, neuniknou vyšetřování a žalobě ve spojení se zločiny zahrnované v tomto

⁽²⁾ OJ C 327, 7. 12.1995, str. 5.

⁽³⁾ OJ C 10, 11. 1. 1997, str. 1.

společném postupu; nakonec členské státy usnadní spolupráci se soudním procesem při vyšetřování a žalobě takových zločinů;

připomíná, že Evropská Unie respektuje základní práva popsána v Evropské konvenci na ochranu lidských práv a základních svobod, jejímiž účastníky jsou všechny členské státy a zvláště ustanovení vztahující se ke svobodě projevu, mírové spolupráci a svobodě sdružování;

prošetřila názory Evropského parlamentu po konzultacích v souladu s článkem K.6 Smlouvy⁽⁴⁾,

PŘIJALA TENTO SPOLEČNÝ POSTUP :

Článek 1

V mezích významu tohoto společného postupu se zločineckou organizací míní uspořádaná společnost, založená na určité časové období, nebo více než dvě osoby, působící v souladu s tím, aby páchaly zločiny, které jsou trestné odnětím svobody nebo příkazem k zadržení na maximálně čtyři roky nebo závažnější tresty, ať jsou takové zločiny výsledkem jejich samotných nebo prostředkem k získání materiálního prospěchu a nebo případně nečistého působení na činnost veřejných úřadů.

Zločiny uvedené v prvním pododstavci obsahují ty, které jsou zmíněné v Článku 2 Evropské konvence a v jejím dodatku a mající za následek rozsudek nejméně ekvivalentní prvnímu pododstavci.

Článek 2

1. Aby se účastnil boje proti zločineckým organizacím, každý členský stát převezme odpovědnost v souladu s postupem daným dále v Článku 6 za to, že zajistí, že jeden nebo oba typy jednání níže popsaného jsou trestně stíhatelné efektivními, úměrnými a varovnými trestními postihy:

a) Jednání kterékoliv osoby, která s úmyslem a s vědomím buď s cílem a obecnou kriminální činností organizace nebo úmysl organizace dopustit se uvedeného zločinu, se aktivně účastní v:

- kriminálních činnostech organizace spadajících do Článku 1, i když se tato osoba neúčastní současného páchání uvedených zločinů a předmět týkající se obecných principů trestního práva členských států, i když uvedené zločiny nejsou právě páchané,
- jiné činnosti organizace při vědomí, že její účast bude jednou z příčin provádění zločineckých činností organizace, spadajících pod Článek 1;

⁽⁴⁾ Názor vydaný 20. listopadu 1997.

b) jednání jakékoliv osoby spočívající v souhlasu s jednou nebo více osobami, jejichž činnost by mohla být stíhaná, kdyby byla vykonána, a spadala by do rozsahu zločinů v Článku 1, i když tato osoba se neúčastní současného provádění takové činnosti.

2. Bez ohledu na to, zda vybrali typ jednání uvedeného v odstavcích 1 (a) nebo (b) za kriminální čin, poskytnou členské státy tu nejrozsáhlejší možnou podporu vzhledem k trestným činům uvedeným v tomto Článku, jakož i k trestným činům uvedeným v Článku 3 (4) konvence vztahující se k vydání mezi členskými státy Evropské Unie, navržené Radou dne 27. září 1996.

Článek 3

Každý členský stát zajistí, že právnické osoby, které by si počínaly trestně nebo jinak selhaly jsouce vystavené trestným činům spadajícím pod Článek 2 (1), kterých se dopustily tyto právnické osoby, budou sesazeny v souladu s postupy podle národního práva. Taková povinnost právnické osoby bude bez podjatosti ke zločinné odpovědnosti běžných osob, které byly pachateli trestných činů nebo jejich spolupachateli. Každý členský stát zajistí především, že právnické osoby mohou být potrestány efektivním, úměrným a varovným způsobem a že na ně mohou být uvaleny materiální a ekonomické sankce.

Článek 4

Každý členský stát zajistí, že typy jednání uvedené v Článku 2 (1) (a) nebo (b), které jsou spáchány na jejich území, jsou předmětem soudního stíhání kdekoli na území členských států, kde je organizace založena nebo kde provozuje své zločinné činnosti, nebo kdekoli se uskutečňuje činnost obsažená v dohodě uvedené v Článku 2 (1) (b).

Kde má soudní pravomoc více členských států s ohledem na činy účasti ve zločineckých organizacích, budou spolu vzájemně konzultovat tak, aby koordinovaly svou činnost s cílem efektivně vést soudní jednání a počítat přitom především s umístěním různých součástí organizace na území dotyčných členských států.

Článek 5

1. V případech, kdy se použije dohoda vztahující se k vydání mezi členskými státy Evropské Unie, sestavená Radou 27. září 1996, taková společná činnost nepostihne vůbec žádným způsobem povinnosti podle Dohody ani jejich výklad.
2. Nic v tomto společném postupu nezabrání členskému státu provádět trestní řízení vůči zločinecké organizaci, která je širšího rozsahu než je definováno v Článku 2 (1).

Článek 6

Během roku následujícího po počátku platnosti tohoto společného postupu, budou odeslány každému členskému státu odpovídající návrhy k zavedení, pro rozhodnutí oprávněných úřadů týkající se jejich přijetí.

Článek 7

Tento společný postup vstupuje v platnost dnem vydání.

Článek 8

Tento společný postup bude vydán v oficiálním věstníku.

Dáno v Bruselu, 21. prosince 1998

Za Radu
M. BARTENSTEIN
president

Prohlášení Rady

Rada vyhodnotí mezi dneškem a koncem prosince 1999, zda členské státy dodržují své povinnosti uvedené v tomto společném postupu, se zvláštním odkazem na implementaci jeho Článku 2. Může potom rozhodnout v pokračování tohoto vyhodnocování na pravidelném základu.

K tomuto termínu obdrží Rada zprávu založenou na informaci zajišťovanou členskými státy, v souladu s mechanismem vyhodnocení přijatém Radou 5. prosince 1997, která bude:

- popisovat pokrok v zavádění tohoto společného postupu,
- vyznačovat obrysy národních opatření, aplikovaných podle tohoto společného postupu a především uváží prováděcí pokyny použité při soudním stíhání trestných činů jimi pokrytých,
- uvažovat jakákoliv opatření potřebná k dosažení efektivnější soudní spolupráce nad trestnými činy pokrytými tímto společným postupem, přezkoušením mimo jiné časových limitů pro soudní spolupráci a jestli jsou v národních právních předpisech obsažené podmínky dvojité kriminality bránící soudní spolupráci mezi členskými státy,
- vysvětlovat, kde to je vhodné, proč byla implementace tohoto společného postupu zpožděná.

Prohlášení rakouské delegace ke Článku 3

Rakousko se odvolává na možnost umožňující to v Článku 1 (2) druhého protokolu k Dohodě o ochraně finančních zájmů Evropské unie (OJ C 221, 19.7.1997, str. 11), že nejsou vázané článkem 3 a 4 tohoto protokolu po dobu pěti let, a tímto konstatuje, že splní své povinnosti podle článku 3 společného postupu ve stejném období.

Prohlášení dánské delegace ke článku 3

Dánsko konstatuje, že nezamýšlí rozšiřovat aplikovatelné dánské předpisy o trestní odpovědnosti v případě právnických osob za účelem zavedení článku 3.

Prohlášení německé delegace ke článku 4 (2)

Německo předpokládá, že při konzultacích poskytovaných k druhému pododstavci článku 4 bude věnována náležitá pozornost, tj. oblast operací, zločinecké organizace nebo její součásti.

Stanovisko belgické delegace ke článku 1

Belgická delegace zvažuje že definice „zločinné organizace,, uvedené v článku 1 obsahuje modus operandi použitý pachateli trestného činu. Tento modus operandi pokrývá použití zastrašování, vyhrůžky, násilí, podvodnou manipulaci nebo korupci nebo použití komerčních nebo jiných struktur k zatajení nebo usnadnění páchání trestných činů.

OPRAVA

Oprava společného postupu 94/733/JHA z 21. prosince 1998, přijatého Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii, že kriminálním trestným činem je účast v kriminální organizaci v členských státech Evropské unie (1).

(Oficiální věstník Evropského společenství L 351 z 21. prosince 1998).

Na straně 1 označení poznámky pod čarou v titulku ⁽¹⁾ a poznámka pod čarou samotná zní následovně:

(1) Výhrada belgické delegace proti parlamentnímu skrutiniu se ruší.

Poznámky pod čarou i v textu ⁽²⁾, ⁽³⁾ a ⁽⁴⁾ se přechísľují na ⁽¹⁾, ⁽²⁾ a ⁽³⁾.

5816/99
OMEZENO
CRIMORG 18

SPOLEČNÉ STANOVISKO

ze dne 29. března 1999

definované Radou na základě článku 3 Smlouvy o Evropské Unii
k návrhu Konvence Spojených národů proti organizovanému zločinu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

berouc v úvahu Smlouvu o Evropské Unii, zejména její články K.3(2) a K.5,

uznávajíc důležitost soudní spolupráce v trestních záležitostech a policejní spolupráce pro účely prevence a boje se všemi závažnými formami mezinárodního zločinu, tak, jak je stanoveno v článku K.1 Smlouvy,

Vzhledem k tomu, že členské státy považují boj s organizovaným zločinem jako věci veřejného zájmu;

Vzhledem k tomu, že schůzka Evropské rady v Amsterdamu v červnu 1997 schválila Akční plán nejvyšší skupiny organizovaného zločinu, který obsahuje rozsáhlé návrhy pro posílení boje proti organizovanému zločinu;

Vzhledem k tomu, že musí být brány v potaz opatření, která již byla doposud učiněna Evropskou Unií nebo probíhají jejich přípravy nebo přijetí pro účely implementace tohoto Akčního plánu a, zvláště, Společná akce 98/733/JHA ze dne 21. prosince 1998 o zavedení trestnosti členství ve zločinecké organizaci ve členských státech Evropské Unie (1);

(1) OJ L 351, 29.12.1998, s 1

Vzhledem k tomu, že byla učiněna opatření k vývoji a projednání Konvence Spojených národů o boji s organizovaným zločinem;

Vzhledem k tomu, že Rada ve svých Závěrech ze dne 5. října 1998 požádala předsednictvo o navržení jednoho nebo více Společných stanovisek, v souladu s článkem K.3 Smlouvy o Evropské Unii, v souvislosti s návrhem Konvence Spojených národů a jejích protokolů;

Vzhledem k tomu, že je záměrem přispět v co největší míře k jednáním o navrhované konvenci a zamezit nekompatibilitě mezi navrženou konvencí a dokumenty navrženými v Unii,

BYLO DEFINOVÁNO TOTO SPOLEČNÉ STANOVISKO :

Článek 1

1. Členské státy podpoří vypracování návrhu navrhované Konvence Spojených národů proti organizovanému zločinu a všechny případné protokoly. Členské státy se zasadí o začlenění takových ustanovení v návrhu konvence, které usnadní v maximálním možném rozsahu efektivní prevenci, stíhání a vyšetřování organizovaného zločinu.
2. Členské státy zajistí, že ustanovení navrhované konvence týkající se závazku zavedení trestnosti jednotlivých činností budou v souladu s příslušnými články 1 a 2 Společné akce 98/733/JHA.
3. Protože jsou dotčena ostatní ustanovení konvence, je nutno je vykládat co možná nejširše s ohledem na činnosti zločineckých organizací a s ohledem na mezinárodní spolupráci v oblasti boje s těmito organizacemi. V podstatě budou příslušná ustanovení návrhu konvence zahrnovat ty činnosti osob, které jednají v souladu s úmyslem spáchat závažný trestný čin, budou se týkat jakýchkoli zločineckých organizací, které mají určitou strukturu a jsou nebo byly založeny na určité časové období. Neměly by být omezeny na skupiny s vysoce rozvinutou strukturou nebo trvalého charakteru, jako jsou organizace typu mafie; a tyto organizace nemusí mít formálně definované role pro jejich členy nebo trvání členství.
4. Ustanovení, která mají být obsažena v návrhu konvence o mezinárodní spolupráci by měly zajistit příslušné záruky k ochraně lidských práv a ulehčit takovou spolupráci. Měly by být aplikovány na takové situace kde, díky tomu, že vyšetřování se nachází v předběžné fázi, není možné pro dožádaný stát s určitostí stanovit, že spáchaný trestný čin má souvislost s organizovaným zločinem. Dále může být užitečné, že byla specifikována určitá kritéria pro účely odhalení spojení s organizovaným zločinem.

5. Pokud se tedy týká opatření pro boj s praním špinavých peněz, konvence by měla být rozšířena na široký okruh trestných činů a, dále by měla být v jednotlivých případech v souladu se 40 doporučeními Financial Action Task Force.
6. Jakákoli ustanovení návrhu konvence, která se týkají majetku, by neměly být v nesouladu a měly by brát ohled na Společnou Akci 98/699/JHA ze dne 3. prosince 1998 o praní peněz, identifikaci, sledování, zmrazení, zabavení a konfiskaci prostředků a výtěžků z trestné činnosti (1).
7. Příslušná ustanovení návrhu konvence by měla, tak, jak bude zapotřebí, být vytvářena na základě Konvence Spojených národů z roku 1988 proti nezákonné přepravě narkotik a psychotropních látek. Dále by měla brát plný ohled na Konvenci Rady Evropy o praní, vyhledávání, zabavení a konfiskaci prostředků získaných z trestné činnosti.

Článek 2

V průběhu jednání o navrhované Konvenci Spojených národů a jakýchkoli případných protokolech se členské státy zavazují, tak, jak to bude proveditelné, koordinovat své postoje na základě iniciativy Předsednictva a budou se snažit o nalezení společného stanoviska na všechna témata, která mají významný vliv na zájmy Unie. Komise se bude této práci plně účastnit. Pokud to bude nezbytné, budou přijímána rozhodnutí ve světle způsobů, ve kterých byla jednání zahájena a bude nutné brát nezbytný ohled na další kroky, které musí být podniknuty.

Článek 3

Členské státy zajistí, že ustanovení navrhované Konvenci Spojených národů a veškerých případných protokolů nebudou v nesouladu s dokumenty přijatými před nimi.

Článek 4

Rada se přičiní o dosažení dalších Společných stanovisek tak, jak to bude zapotřebí v souvislosti s návrhem konvence a částečně v souladu s jakýmkoli případnými protokoly.

Článek 5

Toto Společné stanovisko bude publikováno v úředním věstníku.

Dáno v Bruselu,

Za Radu
Prezident

